XXI. évfolyam 47. szám Ára: 1 forint 1965. november 25

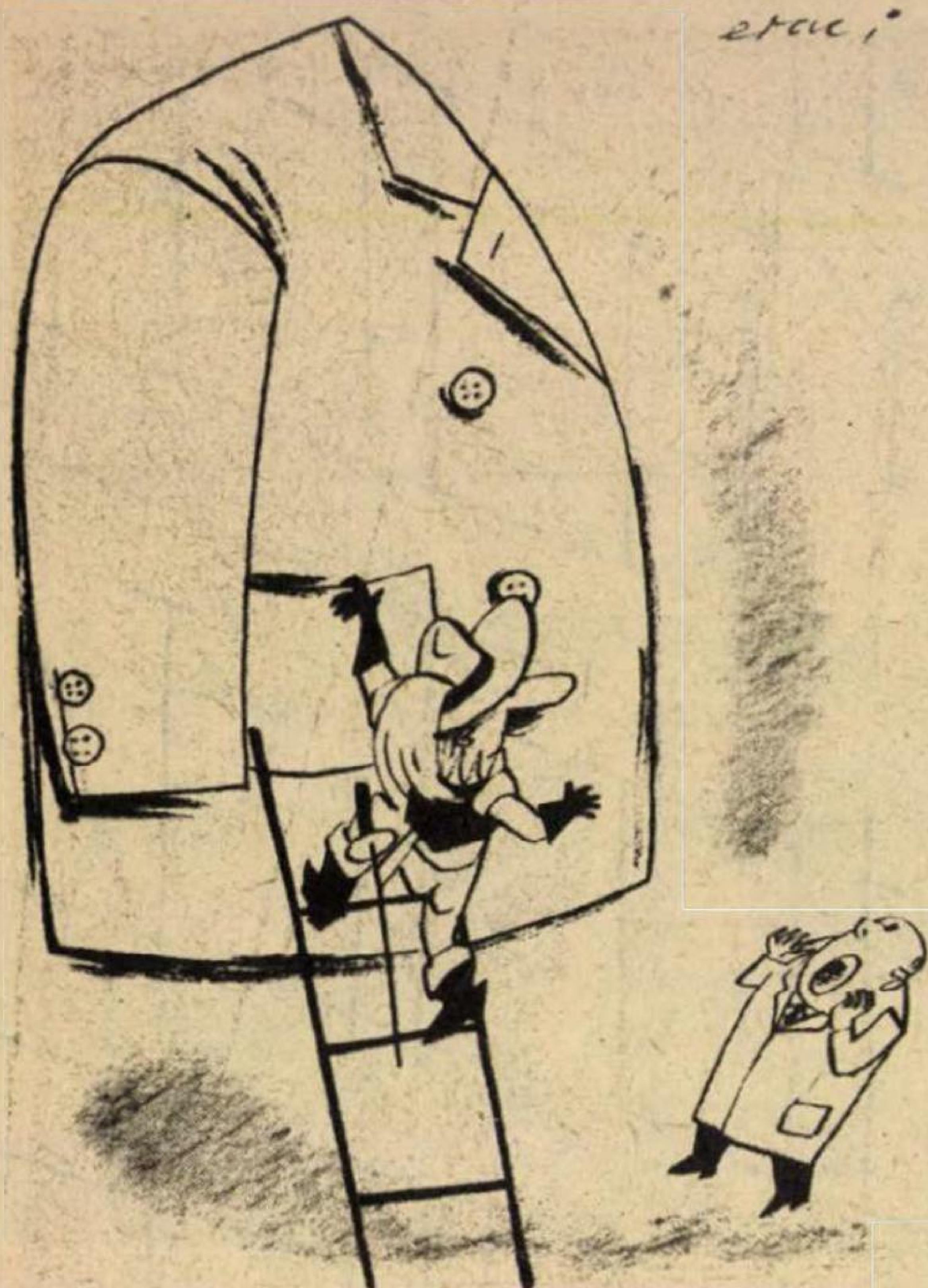

VÁLLALAT

— Mit csinálnak itt, kérem?
— Várjuk a pénzt. Ilyenkor év végén az ablakon hajítják ki.

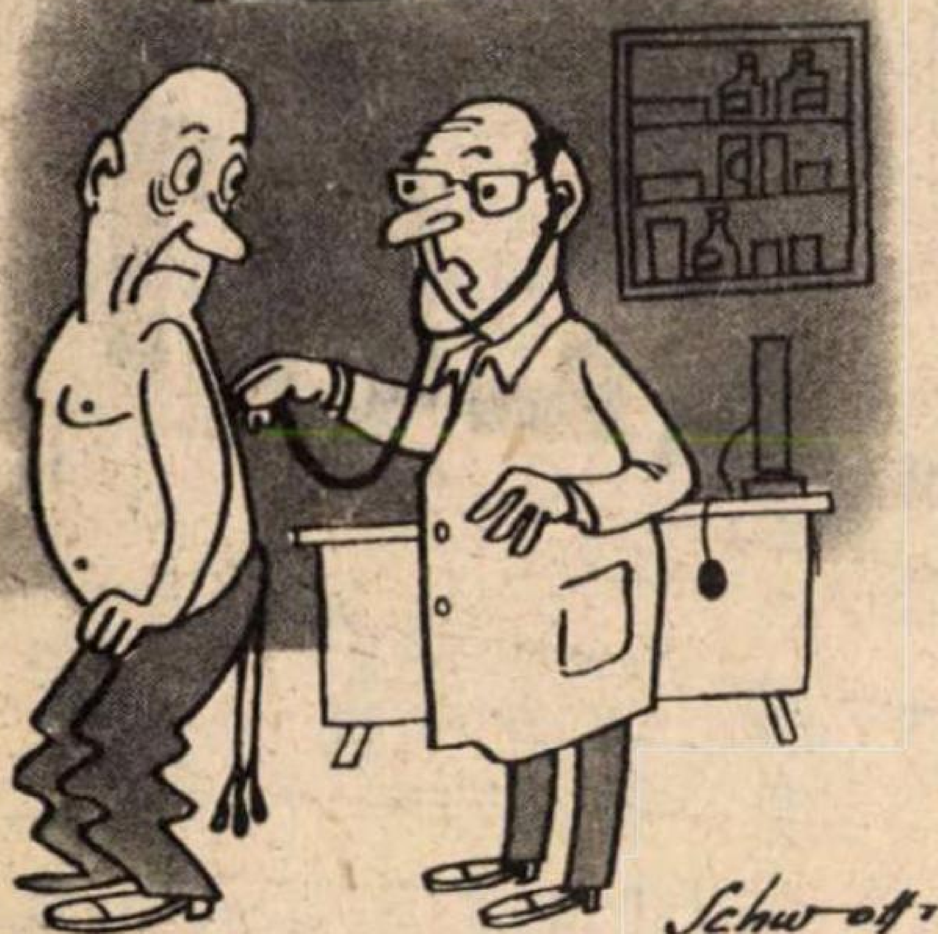
Balázs-Piri Balázs rajza

Zsebszínház

– Gyorsan, gyorsan, művész úr, ön következik!

Felülvizsgálaton

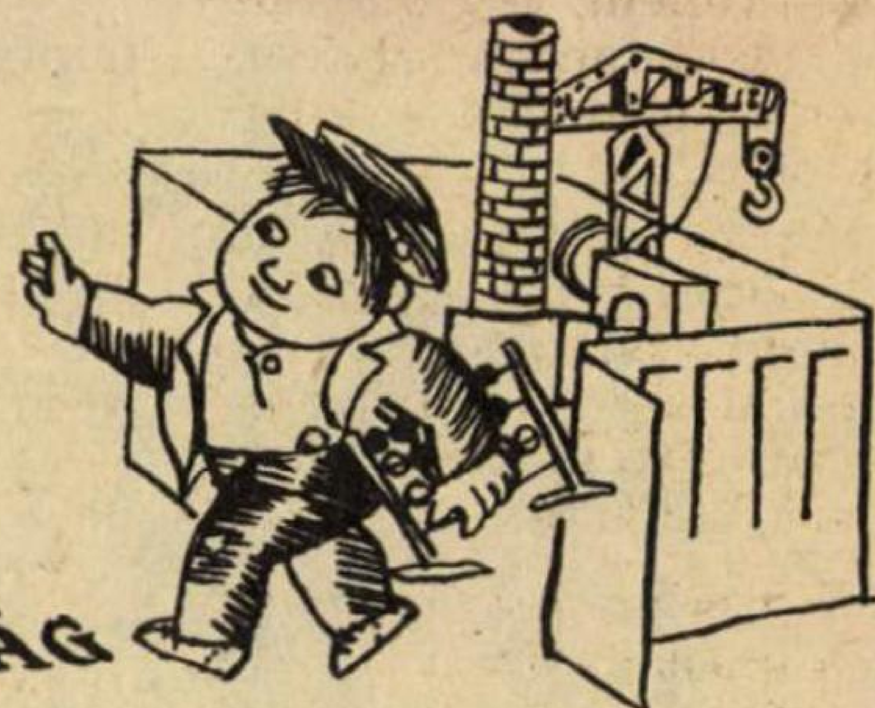

– Maga eddig mindig szimulált, de most örömmel állapíthatom meg, hogy tényleg beteg!

Az első lépések

Hegedűs István rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HA NEM ROBBAN — DUDORODIK

1.

Június 2-án vettem a Lenin körúti 8-as számú Keravillban 130 forintért egy zsebrádióba való, hazai, 9 voltos, tölthető akkumulátort. Hazavittem, betettem a rádiómba, nem szólt. Betettem a töltőbe, és két óra múlva: bumm! – felrobbant. (A műszaki leírás szerint 24 óráig is bent tartható.)

Sebaj! Négyhavi jótállás van rá!

2.

Visszavittem a boltba, ahol megígérték, hogy egy hét múlva kicserélik. Két hét múlva ki is cserélték. Hazavittem, betettem a rádiómba, nem szólt. Betettem a töltőbe, és nyolc óra múlva: bumm! – felrobbant.

Sebaj! Négyhavi jótállás!

3.

Ismét visszavittem. Szabadkoztak: sajnos, rossz széria volt. Ígérték, hogy egy hét múlva kicserélik. Két hét múlva ki is cserélték. Hazavittem, kipróbáltam: gyengén szólt. Vártam, reménykedtem, töltögettem, csak nem szólt jobban, recsegett, sercegett. Október 20-án végképpen elhallgatott, most nem robbant, csak kidudorodott.

Sebaj! Négyhavi jótállás!

4.

Ismét visszavittem. Nem cserélték ki, mert közben lejárt a jótállásom.

– De az, amire jótállást kaptam, már rég felrobbant! Az utolsót júliusban tettem bele a rádiómba, s azóta még nem telt el négy hónap vetettem ellene.

Sajnálkoztak és javasolták, hogy menjek a gyártó céghez, a Medicor Művekhez, ki az Illatos útra.

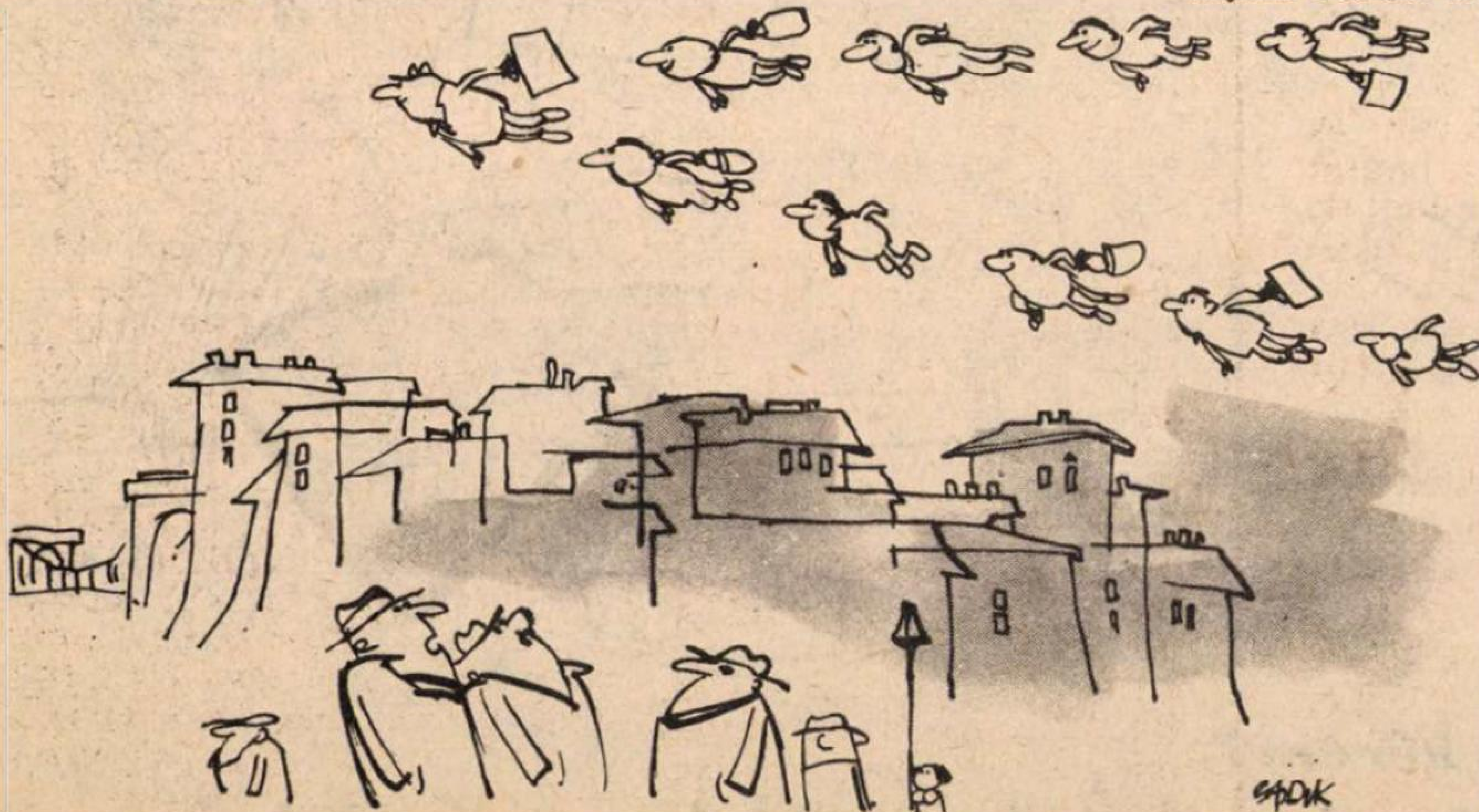
Ott is elismerték, hogy az, amiből vásároltam, rossz széria volt, de megnyugtattak, hogy a mostani már jó. A cserére azonban nem mutattak hajlandóságot, a lejárt szavatossági időre hivatkozva.

A rosszat rosszra kicserélik, de jóra nem? Gyári-hibás a széria, akkor miért nem cserélik ki?

Petővári Elemérné
VII., Akácfa utca 7.

Dél-amerikai turnéra utazott a válogatott

Sajdik Ferenc rajza

– Jön a hideg, húznak a focisták.

Női dolgok

– Miért nem arra figyelsz, amit én mondok?

Munkamegosztás

Dolgozószobám padlója egy helyen úgy felpúposodott, hogy akár egy tevekaraván is elfért volna alatta. Mivel dolgozószobám hálószoba, gyerekszoba, valamint fogadószoba is egyúttal, úgy véltem, legjobb, ha haladéktalanul szakemberhez fordulok a sajnálatos ügyben.

Este, amikor anyám vacsoránál végigböngészte kedvenc lapunk apróhirdetéseit, a következő közlemény ütötte meg a fülemet:

Parkettáját legmodernebb garanciákkal felújítja Csipetke. XXXVI. ker., Kősó tér 47/b. fszt. 2.

Tekintve, hogy másnap úgyis arrafelé volt dolgom, felkerestem a céget. A mérsékelt eleganciával berendezett udvari apartmanban egy kissé süket öregasszony fogadott.

— Csipetke urat keresem.

— Én vagyok az. Milyen ügyben tetszik őt keresni?

— Meghibásodott a padlónk. El tetszik jönni megjavítani? — kérdeztem naivan.

— Igen. De nem én, hanem az emberem.

Másnap délelőtt beállított hozzánk Csipetke anyó embere, egy köpcös gentleman, és rövid tusakodás után kijelentette, hogy a móka kerek 1300 froncsiba kerül. A család először szívszélhűdést kapott, majd megpróbáltunk alkudni. De a pasast nem akármilyen fából faragták.

— Kérem, nekünk szabott áraink vannak. Óriási a rezsi. Először is itt van az adó... Ha önöknek ez az összeg nem konveniál, dolgoztassanak olyan illetővel, akinek nincs iparengedélye, s így nem adóköteles.

— Ön talán tudna valakit ajánlani?

— Hogyne. Például nekem sincs iparengedélyem.

— És mennyiért vállalná a púptalanítást?

— Nyolcszázért.

— Üsse kavics — mondtam. — Nyolcszáz, az mégse ezerháromszáz!

Délután eljött egy húsz év körüli fiatalember néhány szerszámmal.

— Az öreg rám bízta a melót. Árulják már el nekem, de őszintén, hogy mit volt képe elkérni ezért?

— Nyolcszázat.

— No nézd, a vén szeszkazánt, már megint át akarta rázni a muttert! Otthon csak háromszázat vallott be. Megérdemli, hogy végre egyszer én is kitoljak vele. Van egy haverom, aki az egészet úgy megcsinálja kétszázért, hogy mind a tíz ujjukat megnyalják utána.

— És magának mi ebben az üzlet?

— A haver majd lead egy ötvenest...

— Nem bánom. Vigye vissza a szerszámokat, és küldje el a cimboráját.

Ha lehet, még ma.

Este fél nyolckor csöngettek. Egy általános iskolás forma kisfiú állt a küszöbön:

— Kezét csókolom. A bátyám küldött a padlót megcsinálni. Délután itt volt a barátja és megbeszélte a bácsiékkal.

A fiúcska negyedóra alatt megcsinálta, amit kellett.

— Te mennyit kapsz belőle? — kérdeztem kíváncsian.

Ragyogó szemmel válaszolt:

— Egy tízest! Ezért a csepp munkáért! Ugye, milyen jószívű testvérem van?!

Dalmáth Ferenc

Áramzavar

Johnson: Mi a béke fennmaradásáért dolgozunk! Világos?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BUDA ÉS PEST

A budai ember, ha színházba, operába akar menni, Pestre, a „városba" megy, mert Budán volt ugyan az első magyar színház, de a XX. században minden színház Pestre települt. Hogy miért, nem tudom. Buda a kiskocsmák városa lett, a kultúra Pestre költözött át.

No, de nemcsak erről van szó. Ha a szegény budai polgár – mondjuk a Déli vasút környékéről – valami komolyabb dolgot szeretne vásárolni, szintén „bemegy a városba". Így jártam én is. Függönyt vásároltunk. Az anyagot a Lenin körúti Röltexben, a karnist a Rákóczi úti Otthon bútoráruházban vettem meg. Gondoltam, hogy a többi tartozékot a Rákóczi úton megkapom, az Urániával szemben levő boltban. Itt „Leltár miatt zárva!" tábla fogadott. Sebaj, mondom, majd Budán. Az Alkotás utcai vasüzletet fél esztendeje tatarozzák. Tovább ballagtam a Széna térre. Az 50. számú vasüzletben sikerült guri-gurit kapnom, más tartozék iránt a Mártírok útja 7. alá irányítottak. Itt sikerült 21 darab csipeszt beszereznem. Innét a Váci út 4. alá küldtek akasztólapért és vitrázsszegért. Végre ezt is sikerült megkapnom. Csekély két délutánom ment el a párforintos apróságok beszerzésére.

Budán, sajnos, már kutyavásár sincs, ezt is a Városligetben rendezték meg. Hát nem szomorú! Ezért is Pestre kellett mennünk. De ez legalább megérte. A guri-guriért, a csipeszekért és egyéb apróságokért eltöltött idő viszont bosszantó dolog.

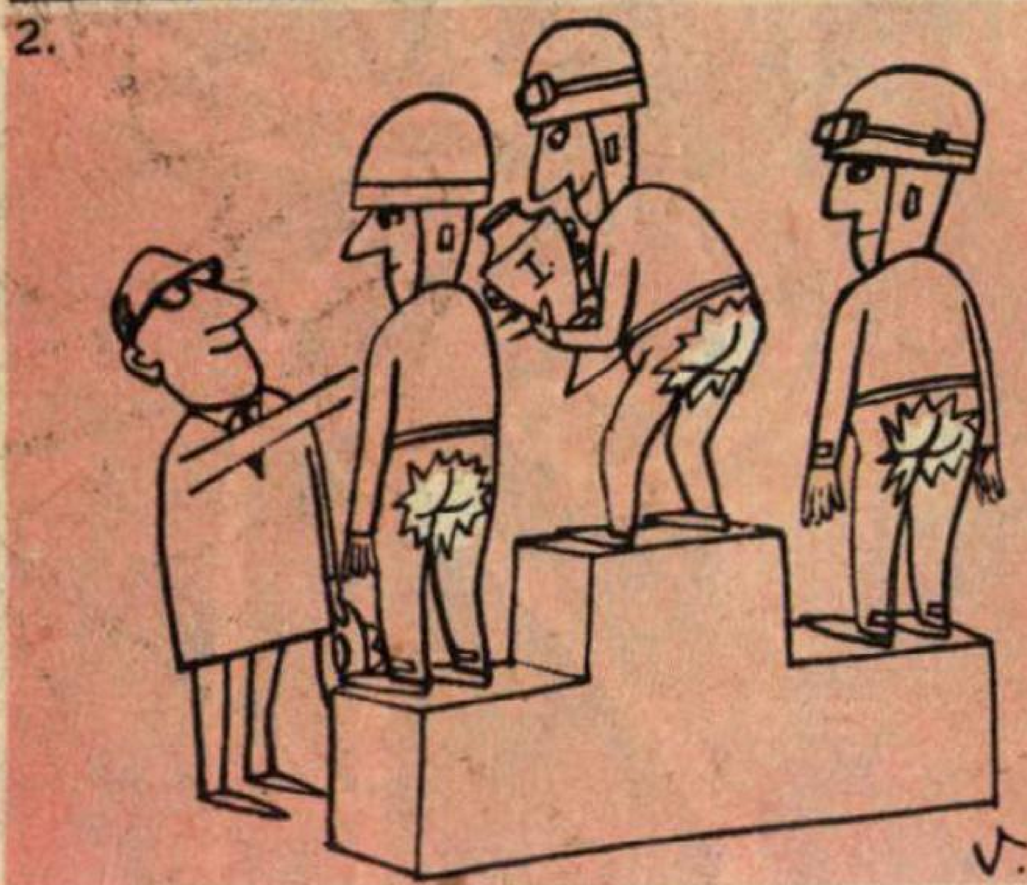
H. L.
ősbudai lakos

GO-KART verseny

1.

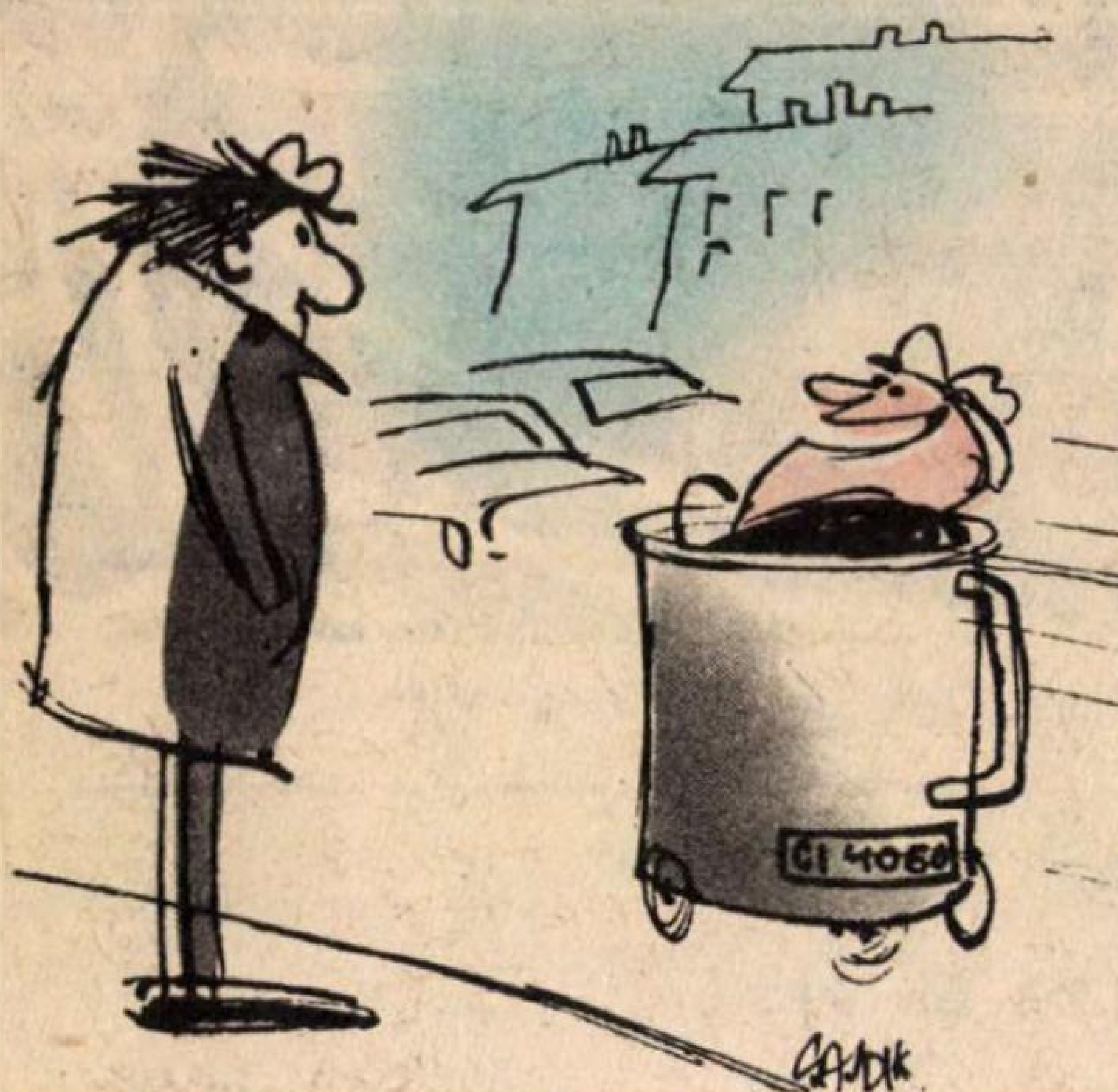

2.

... és a díjkiosztás.

Ezermester

– Átalakítottam a mosógépemet ...

Középkori műsor

Várnai György rajza

– Kérek három jegyet a félhetes kivégzésre ... !

Ami még hiányzik...

Közéleti tevékenységem során az elmúlt évtizedben körülbelül hatezer beázási ügy került elém. Emlékezetem szerint többségükben, talán ötezer alkalommal, a lakóházak tetőszerkezetében támadt meghibásodás okozta a beázást, további ezer esetben pedig csőrepedés, ritkábban nyitva felejtett vízcsapok idézték elő a bajt. Egy közös jellemvonása volt azonban valamennyi elém került beázásnak: minden esetben háziasszonyokat, nyugdíjasokat kisgyermekes családokat sújtott a vész, s ez a hatezredik eset után úgy tűnt, mintha valamilyen társadalmi igazságtalanságot rejtene.

Éppen ezért okozott kimondhatatlan örömet számomra az az újsághír, hogy a Fővárosi Tanács egyik fontos ügyosztálya beázott, olyannyira, hogy értékes tervrajzok és jelentős dossziék mentek tönkre a beázás következtében. Az újsághírt tüstént felolvastam özvegy Karnyónénak, aki éppen nálam volt a panaszával, hogy a mennyezetéről esik az eső, és a nachtkasztlijáról emiatt már egészen felpúposodott a politúr. A hír hallatára a szegény özvegyasszony megkönnyebbülten, és mosolyogva távozott, mert megértette, hogy az ő kára elenyésző a Tanács veszteségéhez képest.

Az eset morális jelentősége annyira lenyűgözött, hogy most alig várom már a hasonló újsághíreket. Néhányat már meg is álmodtam:

„Füstöl a Minisztertanács kályhája." A Minisztertanács tegnapi ülését abba kellett hagyni, miután a régi cserépkályha hézagain át sűrű füst tódult az ülésterembe. Az élelmezésügyi miniszter megkísérelte szilvalekvárral megtapasztani a kályha hézagait, de sikertelenül.

„Kétnapos kenyér a Külügyminisztérium fogadásán". Sajnálatos esemény játszódott le az új Kazuár nagykövet látogatása alkalmából. A nagykövet a barátságos beszélgetés során egy kétnapos szendvicsbe harapott, és nyomban ezután fájdalmas arccal el kellett távoznia a fogadásról. Az eset alkalmából a minisztérium jegyzéket intézett a XCV. számú Sütőipari Vállalathoz.

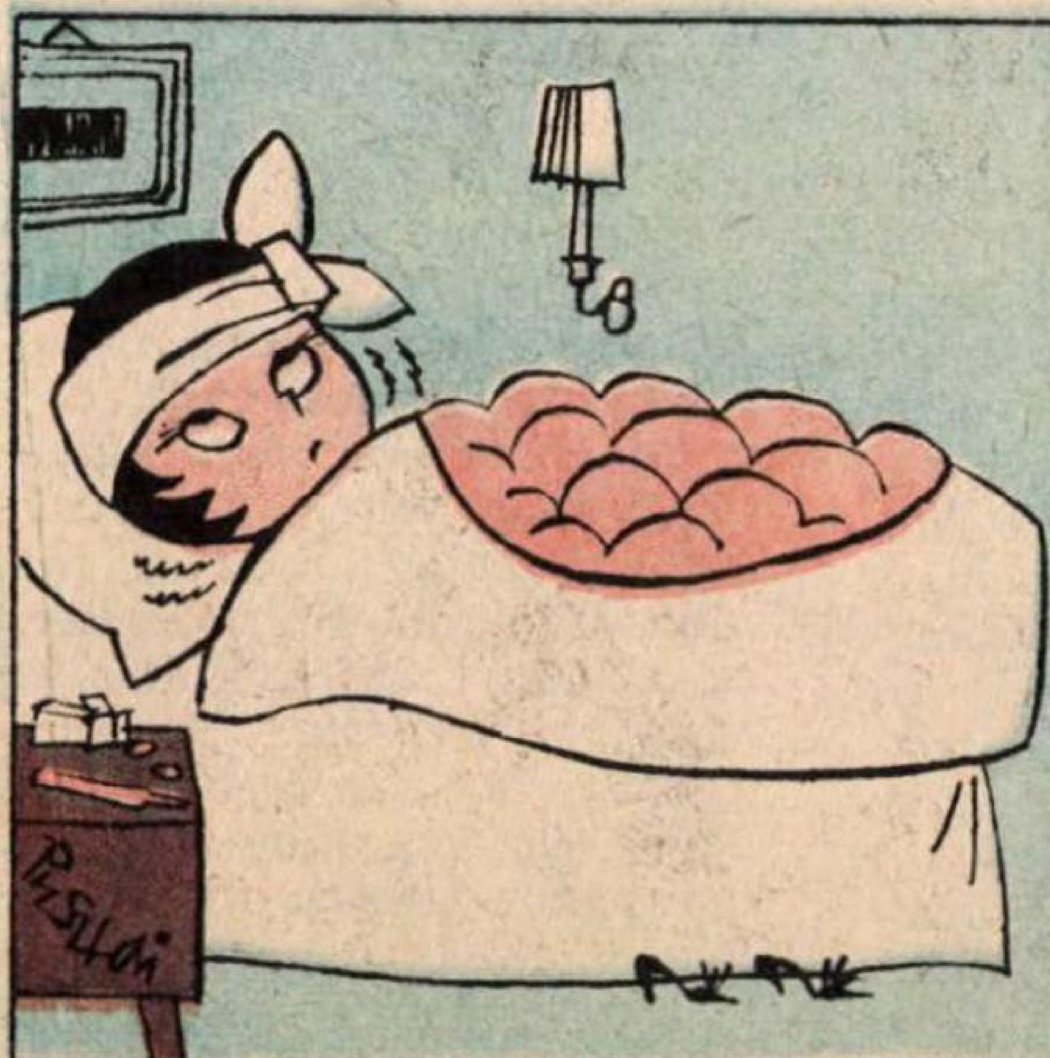
„Nem volt té-dugó a Népfront nagygyűlésén". Az ülést csak félórás késés után, csökkentett világítás mellett tartották meg, s így fényképezésre nem nyílt lehetőség.

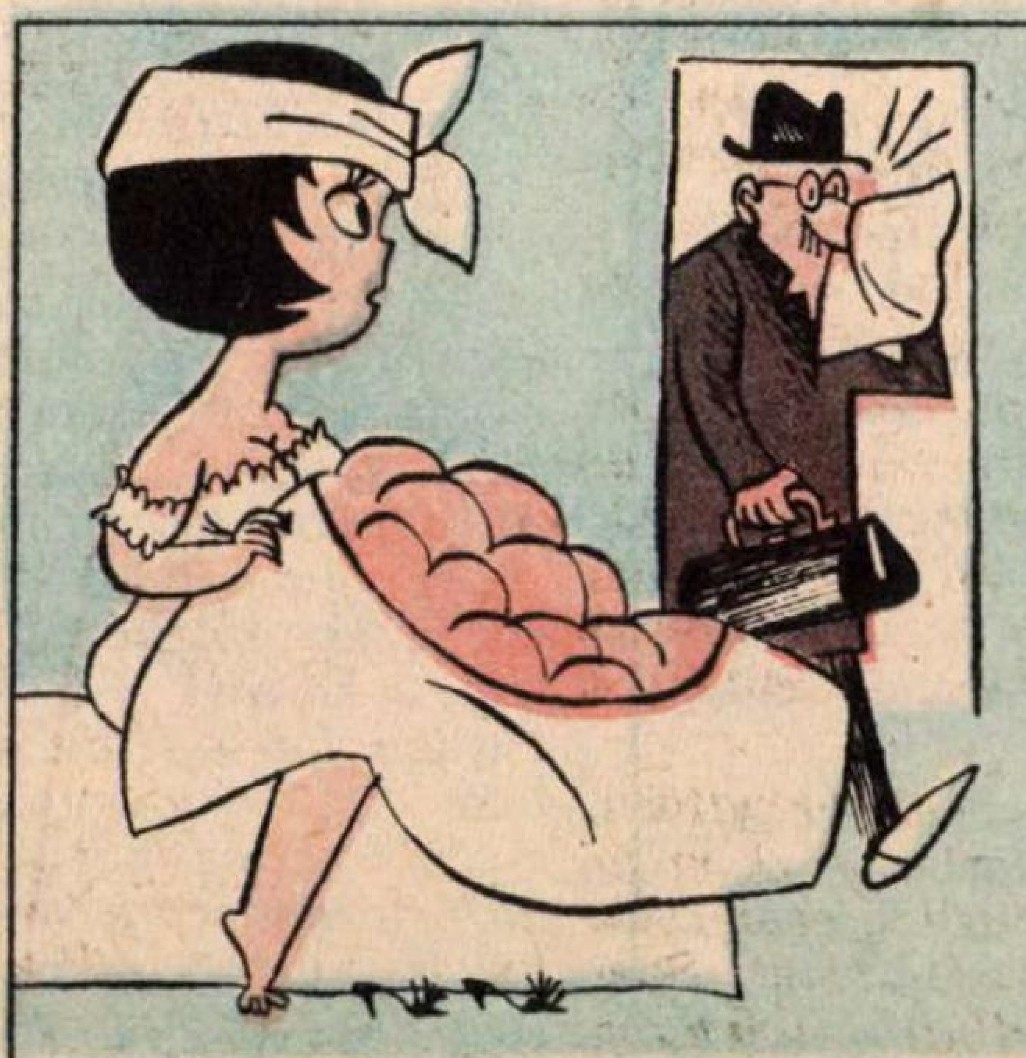
„Leltározás miatt elhalasztották az újoncok bevonulását". A Honvédelmi Minisztérium hadtápszolgálata bejelentette, hogy ez évi leltárát véletlenül az újoncbevonulás idejére ütemezték be, s emiatt az alakulatokat nem tudják felszereléssel ellátni. Az újoncbevonulásra későbbi időpontban kerül sor.

Somogyi Pál

Jucika és az orvos

Pusztai Pál rajza

Pár kerestetik

Szepes Béla rajza

Korda Györgyi új partnert keres Vásárhelyi visszavonulása miatt! Ajánlataink: 1. Göröcs felgyorsítaná a futását. 2. Földi könnyen emelgetné. 3. Zsivotzkyval nagyszerűen forogna. 4. Kozma erősen tartaná.

A szokás hatalma

Pusztai Pál rajza

– Boldog vagyok, hogy meghallgat, Gizike, de előbb felhívom a minisztériumot. Nem árt, ha valaki vállalja a felelősséget.

BESZÉLGETÉS az ITALBOLTBAN

— *És te?*
— *Én is.*
— *Érdekes.*
— *Azt nem mondhatnám.*
— *Miért?*

— *Mert nem tudom, miről van szó.*

— *Az a szerencséd. Ha megtudod, nem fogsz nevetni.*

— *Most sem nevetek. A nevetés, az tegnap volt. Délután.*

— *Megmondjam? Pedig igazságtalan.*

— *Micsoda?*

— *Tulajdonképpen, minden igazságtalanság igazságtalan. Ezt merem állítani.*

— *Hogyhogy? Ezt nem értem!*

— *Mit nem értesz? Részeg vagy? Egyszerű. Az élet alaptörvénye, az igazságtalanság. De nemcsak az emberek között van ez így, hanem maga a természet is igazságtalan.*

— *Miért igazságtalan a természet? A nap mindenkire süt, tisztelet a kivételnek, mert tél van.*

— *Süt, süt. De igazságtalanság, teszem azt — ne igyál, ha velem beszélsz —, hogy az őz, szelíd állat, kedves, szemre is szép, növényevő, nem bánt senkit, mégiscsak jön az oroszlán, és megeszi. És morog hozzá. Még neki áll feljebb.*

— *Annyi baj. Ez az őz sorsa.*

— *Meglepő, hogy az ember, vagyis te, milyen könnyen belenyugszol más bánatába. És ha te lennél az a szerencsétlen őz, akkor is csak kacagnál, és innád a rumot?*

— *Most sem kacagtam. De nem sirathatok el minden egyes őzet. Úgyszólván nem is ismerem őket. Személyesen határozottan nem. Miért? Te sírsz az őz miatt?*

— *Igenis vedd tudomásul, hogy sírok. Nem könnyen, mint a dúvad, hanem a lelkem sír, mert egyszerűen nem bírom elviselni az igazságtalanságot. Így születtem. No, de te ezt nem érted, mert ocsmány lélek vagy. Nem szégyen az. A legtöbb ember ocsmány. Érthetetlen, hogy akkor miért nem szeretik egymást? Na fizess. Volt egy őzem és nyolc féldecim, siess, fizess, mert széttaposlak. Munkaidő is van a világon, nemcsak a fecsegés.*

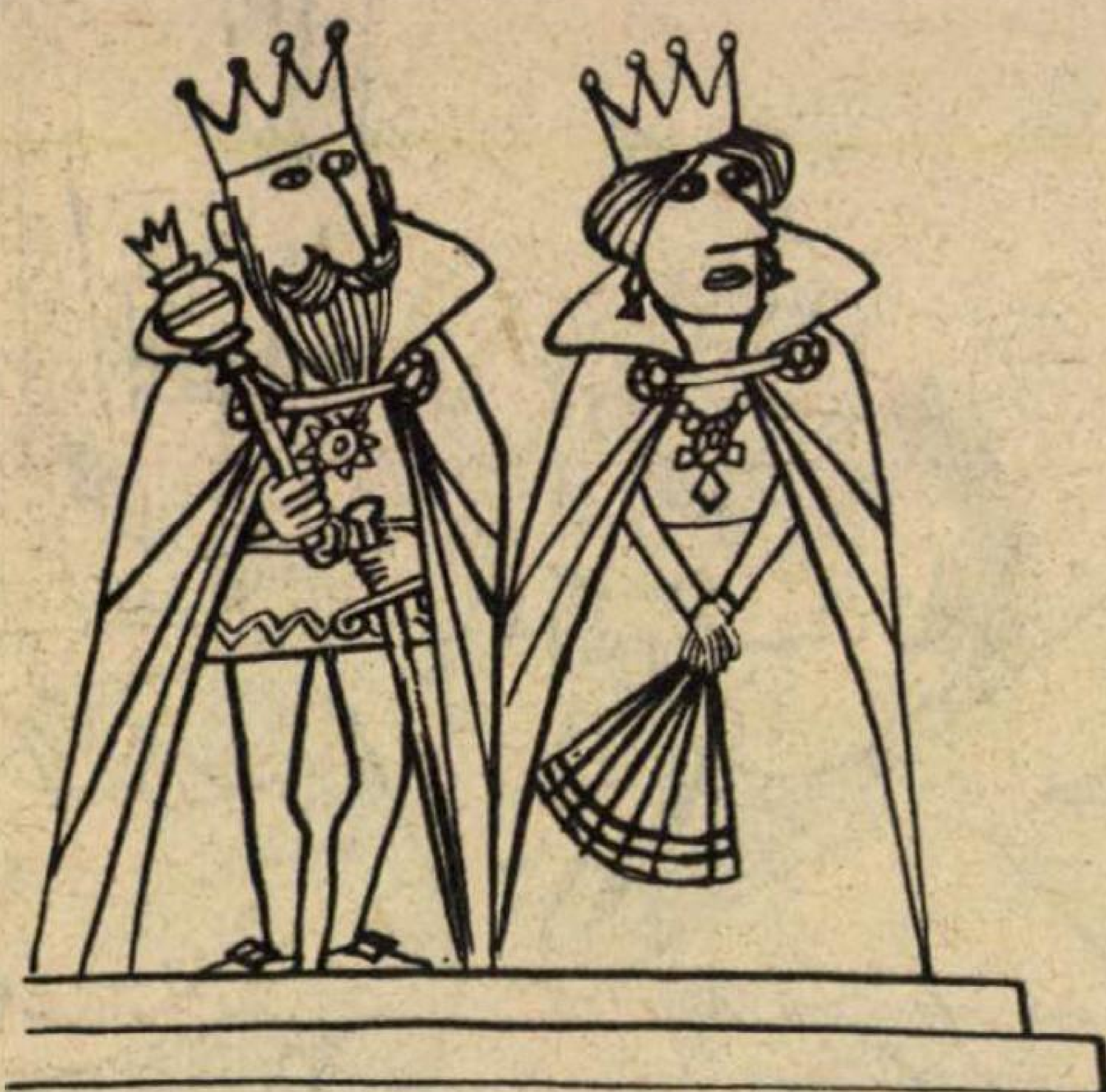
(királyhegyi)

Rabiátus ügyfél

Várnai György rajza

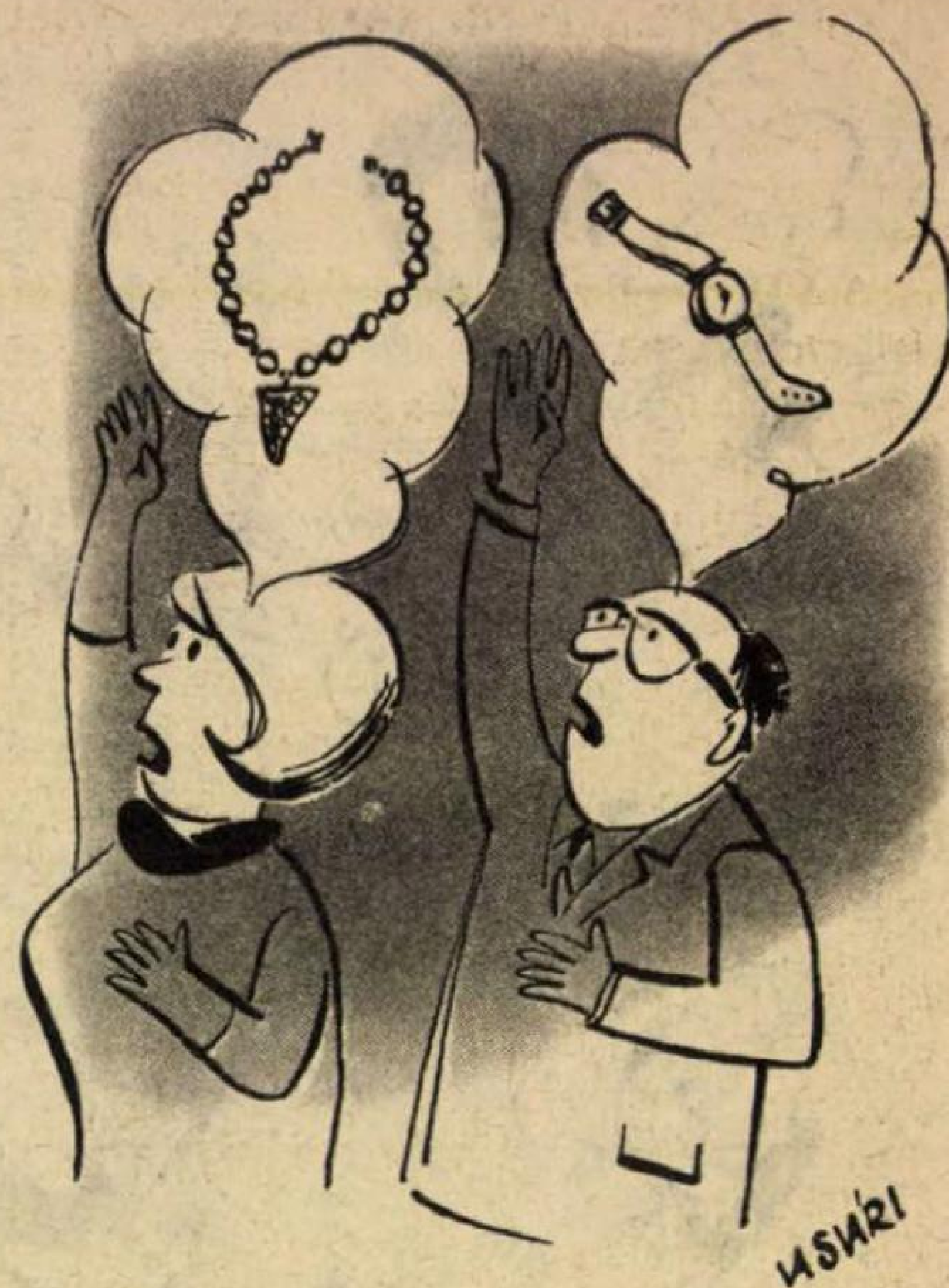
Udvari fényképész

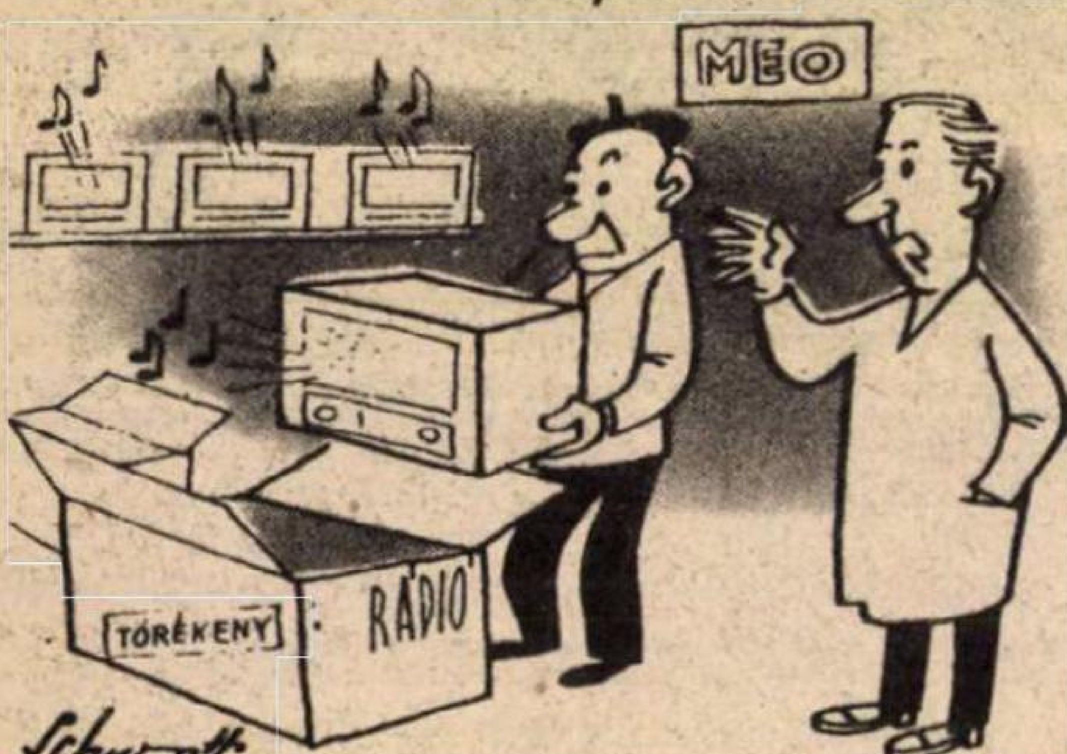
– Ott repül a madárka . . . !

Készülődés karácsonyra

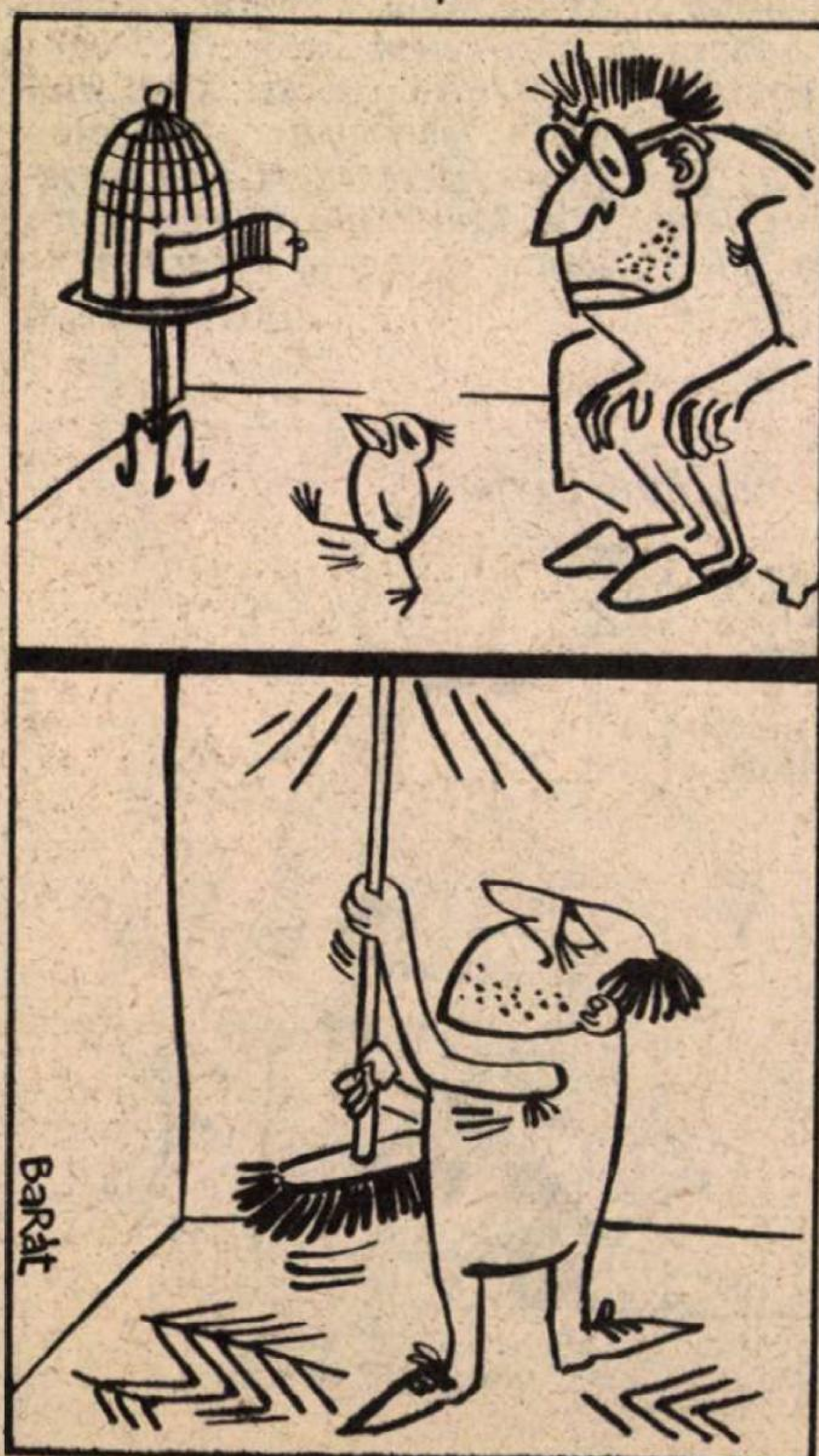
– Esküszünk, hogy az idén nem veszünk egymásnak ajándékot!

Aki időt nyer . . .

– Gyorsan csomagolja őket! Amíg még jók!

Modern építkezés

kis történetek

HOGYAN LEHET LELŐNI EGY SOFŐRT?

„Gyakorlat teszi a mestert!" Nem gondoltam volna, hogy hasznát veszem ennek a közmondásnak a nyáron. Márpedig így volt. Egy perc alatt kilőttem a volán mellől öt sofőrt. A hatodikat is eltaláltam, láttam, hogy ráborult a kormánykerékre. Ez egy franciaországi fürdőhelyen történt. Egész nap esett az eső. Nem tudtam mit csinálni, unalmamban bementem az Omniumba. No, de nem izgatom tovább a kedélyeket.

Az Omnium nagy játékterem, ahol egy tucat szórakozási alkalom kínálkozik, az asztali futballtól az elektromos kugliig. Végigpróbáltam ezt is, azt is, majd észrevettem, hogy az egyik készülék előtt nagy a tolongás. „Hány sofőrt tud kilőni percenként?" — olvastam felette egy táblán, vértől csepegő betűkkel. Odasétáltam. Lökdöstek jobbról, lökdöstek balról. Aztán én is visszalökdöstem. S végre sorra kerültem. Be kellett dobni húsz centimes-ot a készülék oldalán, mire feltűnt egy teherautó, amelyet egy piros sapkás sofőr vezetett. Aztán egy személykocsi, aztán egy jeep. Mindig más és másfajta jármű. Megnyitottam a tüzet a lerögzített géppisztolyból. Kopogtak a golyók az autókra, de csak egy sofőr billent meg egy kicsit. A körülállók röhögtek. Megint bedobtam húsz centimes-ot. Most sikerült kilőnöm egy sofőrt. Az számított ugyanis csak találatnak, ha a sofőr lefordult az ülésről. Újra röhögött a társaság.

Az ötödik játékra értem el a kiváló eredményt — egy perc alatt öt sofőrt. Megtapsoltak. Egy lány a fülembe csókolt.

VALLOMÁS

Nemcsak a technika fejlődik, a szerelmi kapcsolatok terén is van előrehaladás. Ma nem úgy vallanak például szerelmet, mint az átkos kapitalista időkben. Akkoriban még a vallomást is virágra bízták. „Helyettem, kis virág, tégy vallomást!" — ami növelte a virágkereskedők profitját. Ma ez nincs. Ma nem kap virágot a nő, és a vallomás szövege is módosult.

Tegnap hallottam a parkban egy mai vallomást. Egy beatles-frizurás ifjú megragadta a szíve hölgye nyakát, s azt mondta neki:

— Bírlak, te csaj.

— Bírsz? — olvadozott a kislány.

— Bírlak. Akkor is, ha m o n d o m.

MÉG EGY VALLOMÁS

A lány szerelmes a jó étvágyú fiúba. A szerelem lankadozik, s a lány kéri a fiút:

— Mondj már nekem valami kedveset, valami szépet.

A fiú megpaskolja a lány kezét.

— Te, te . . . serpenyős rostélyos!

Fendrik Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

LÉTRA ÉS BOROTVA

1

A VII. kerületben megtiltották a házfelügyelőknek, hogy a lakóknak – függönyfelrakáshoz, ablakmosáshoz vagy más hívságos célokra – kölcsönadják a HKI tulajdonában levő, népvagyont és leltári tárgyat képező létrákat. Az indokolás az – mint az egyik házkezelőség vezetőjétől megtudtam –, hogy a létráról könnyű lepottyanni, más baleset is hamar érheti az ügyetlenebb embereket, akik közül egyik-másik képes lenne a HKI-ra kenni a felelősséget.

Azt hiszem, hogy ha mindenki most egyszerre akarná beszerezni a maga maszek-létráját, az némi problémát okozna belkereskedelmünknek és lajtorjagyártó iparunknak. Éppen ezért ajánlom, hogy a kezdeti nehézségek áthidalására, kölcsönözzék még egy ideig a létrát a lakóknak, szigorú intézkedések foganatosítása mellett, természetesen:

a) Létrajártassági vizsgát kell megkövetelni mindenkitől.

b) Nyilatkozatot kell aláíratni a kölcsönkérővel, hogy a létrát saját felelősségére használja.

c) Óvatosságra intő mondatokat kell írni a létrafokokra. Ilyeneket: „Nincsen létra törés nélkül!" „Ki ne törd a nyakad – mert a mi nyakunk is kitörik miattad!" „Légy óvatos! Gondolj családodra és a HKI-ra!"

2

Végigvizitáltam vagy tíz fővárosi fodrászüzletet mostanában, borotválkozás ürügyén, s közben mindenütt azt figyeltem: vajon bemártják-e?

Seholsem mártották be!

Mármint a borotvát. Fenés után. A fertőtlenítőbe.

Néhol még erre alkalmatos edénykét sem láttam. Máshol volt ugyan ibrik, de üresen. S ahol volt is fertőtlenítő az edényben, ott sem mártották be a kést, mielőtt az arcomnak estek vele.

A tizedik helyen megkérdeztem a rokonszenves ifjú kartársnőt: miért hanyagolják el ezt az egyszerű mozdulatot? Nem találják elég sikkesnek? Nem kaptak rá normát? Megváltoztak a higiéniai követelmények?

– Az iskolában még tanították, s ifjú, kezdő szakmunkásként még ő is szorgalmasan mártogatta – mondotta –, de azóta az idősebb kartársak leszoktatták róla.

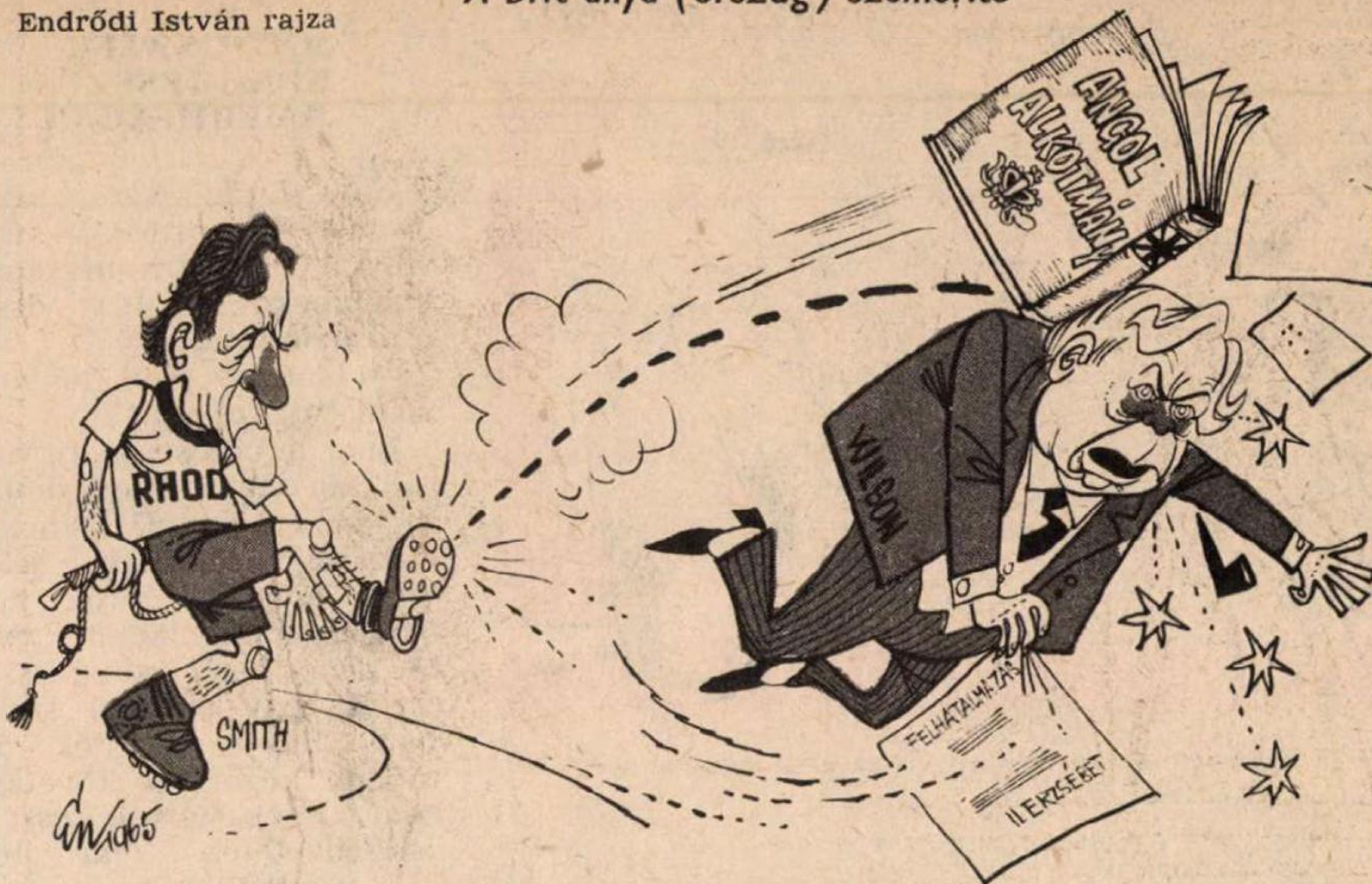
Én nem akarom bemártani a fodrászokat a főnökségük előtt, de mégis szólok, mert nem szeretném, ha később az én arcom is pirulna az aprócska mozdulat elhanyagolása miatt.

Radványi Barna

Endrődi István rajza

A brit anya (ország) szomorító

– Jaj csak tudnám, hogy lehetne ezt a huligánt móresre tanítani?

Fűtési idény

(ÉLETKÉP)

Szín: pesti lakás

KISSNÉ *(boldogan)*: Csakhogy itt van.

SZENESEMBER: Nekifoghatunk, kérem.

KISSNÉ: Szóval, mivel tartozom?

SZENESEMBER: Hát kérem, az anynyi mint... két mázsa brikett felhozatala, tekintve, hogy a brikettnek nagyobb a fajsúlya, mázsánként 15 forint. Ehhez hozzájön ugyebár 40 lépcsőfok forintjával számítva, az negyven forint. Csigalépcső, tehát ehhez hozzájön a görbület pótlék, az tíz forint. Negyven meg tíz az hatvan. Egy lépcső rozoga, veszélyességi pótlék, az tíz forint. Továbbá: a ház északkeleti fekvésű, a pincében fokozott a fagyveszély. Tehát fagyveszély pótlék huszonnégy forint. A szénpor rakodás közben a tüdőcsúcsba kerülhet. Fennáll tehát a szilikózis veszélye. Ez zenedíj nélkül harminckét forint. Lapátolás közben az embernek melege lesz, utána felmegy a cúgos lépcsőházba. Náthaveszély címén kalmopirin megtérítés tíz forint. Az embernek rossz kedve van ugyebár cipekedés közben. Vigaszdíj húsz forint. Ez öszszesen annyi mint százhyolcvanegy forint.

KISSNÉ: Nem lesz ez egy kicsit sok? Talán kerekítsünk.

SZENESEMBER: Kerekítünk, ha kell. Legyen százkilencven forint.

KISSNÉ: Köszönöm a szívességét. Tessék a pincekulcs.

Függöny

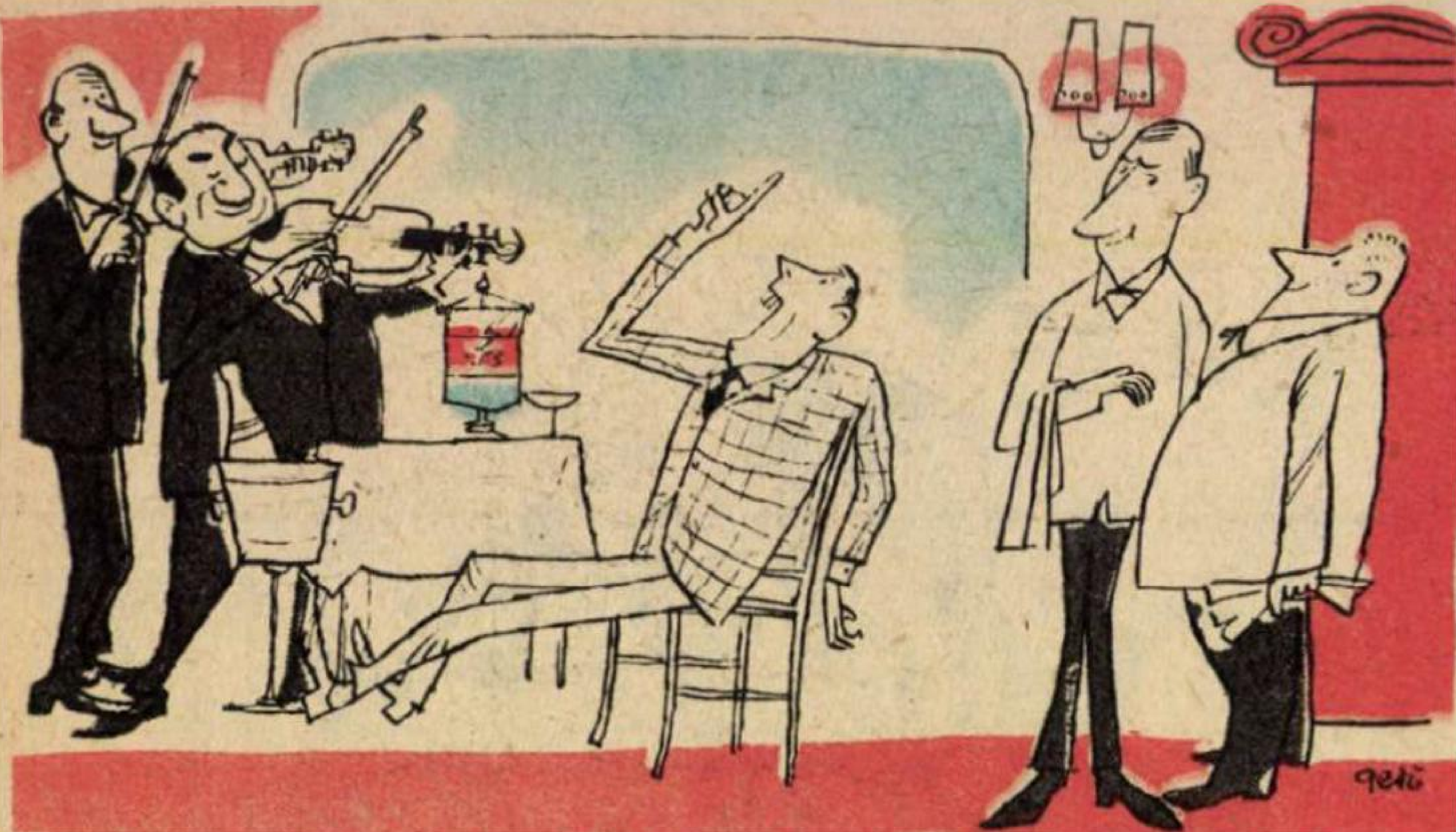
(galambos)

Egy tehén — sok sajtár

Czobor Károly rajza

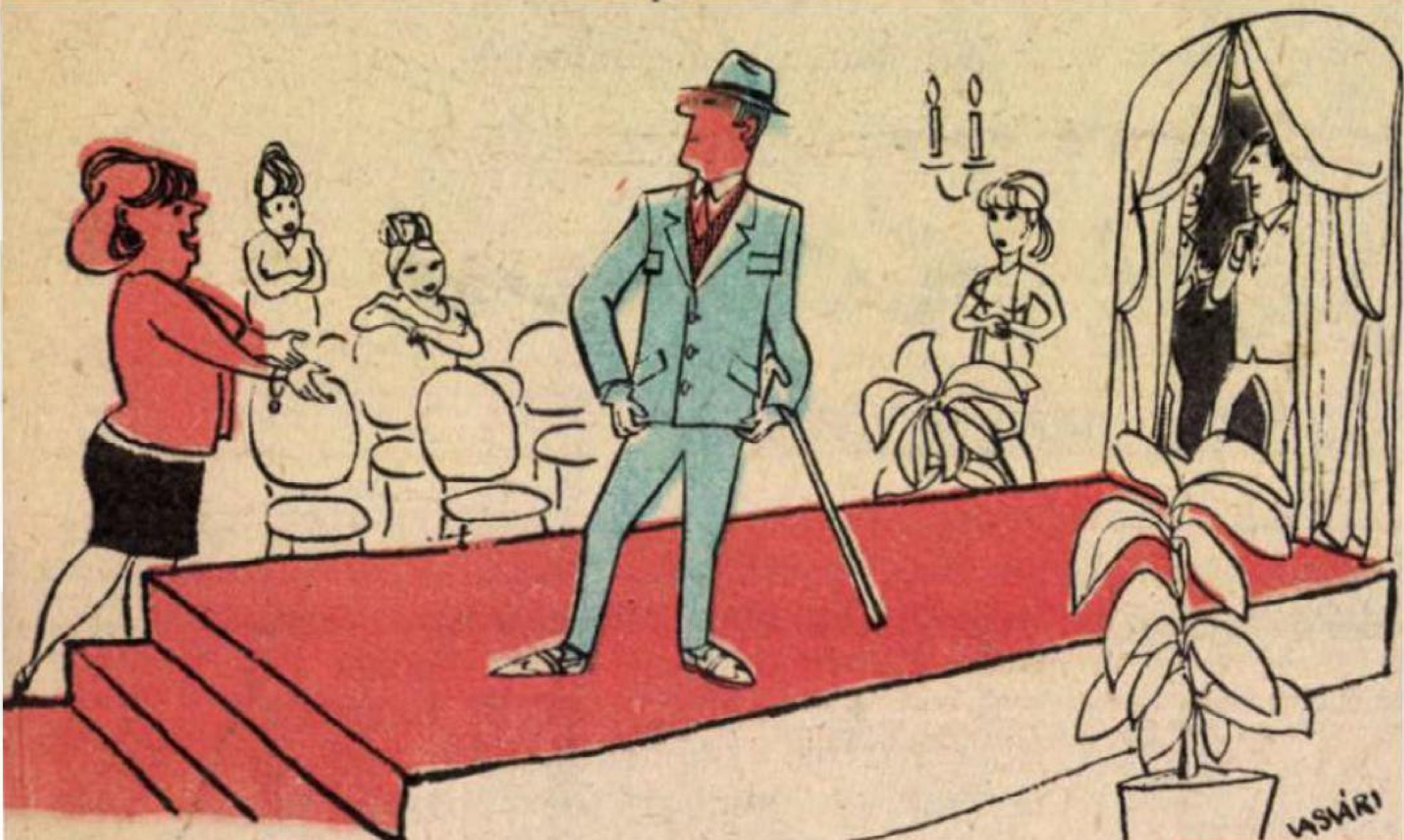

Szezon után

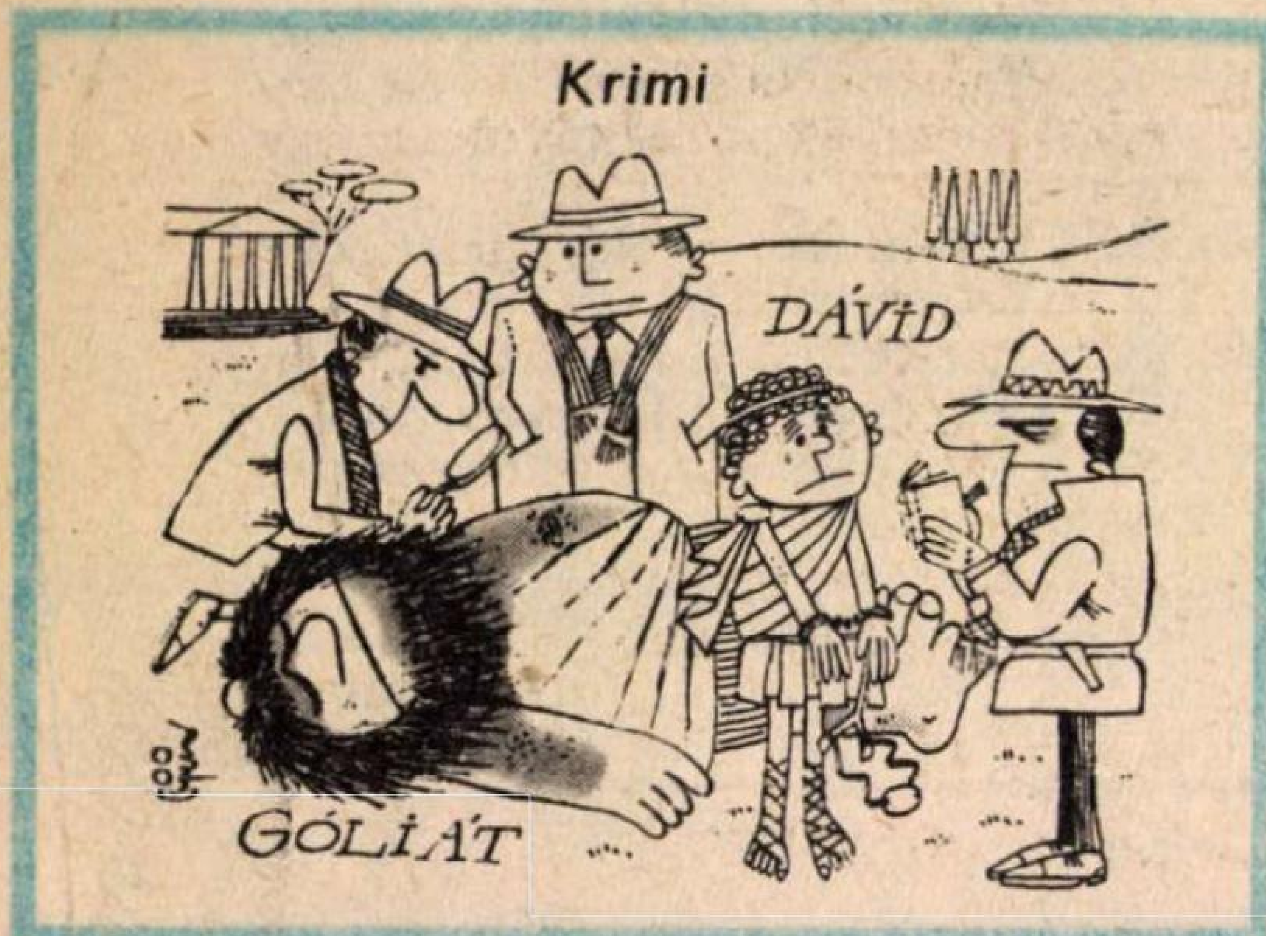

– Még a nyári importból maradt vissza ez a vendég.

Férfi manöken

– Bájosabban, Sanyikám!

Az elszánt hipochonder

Doktor úr, holnap itt fog fájni...

GENGSZTER-KONGRESSZUS AMERIKÁBAN

Nagy Endrének, a kiváló írónak és konferansziénak volt egy híres konferansza, amelynek ez volt a visszatérő mondata:

— Ismerni kell az amerikai viszonyokat!

Erre a bölcsességre nagy szükség van akkor, amikor az ember az UPI-hírügynökség New York-i jelentését olvassa arról, hogy Brooklynban tizenöt „vezető gengszter" kongresszust tartott egy előkelő szállóban. Mint a jelentés közli, többek között a következő gengszterek vettek részt az összejövetelen (zárójelben az esetleges becenevek): Carmine Lombardozzi, a brooklyni Cosa Nostra egyik vezetője, Larry Gallo, Johnny (Fürdő Halál) Oddo, Joe (A Kacér) Lavotti és Joseph Colombo.

Mindenki tudja, hogy kik ezek, mit csináltak, kit öltek meg, hogyan s mikor. Kérdés: miért nem tartóztatják le őket?

Istenem, ismerni kell az amerikai viszonyokat...

Gyakorló apák

– Mit tolakszik, én voltam itt előbb...

SOKGYERMEKES APA

– Lehet, hogy egy kicsit sok grízt tettem a tejbe?..

Pocsék az idő, már az ernyő is beázik..

HALLOTTUNK EGY VICCET

A New York-i, több óra hosszat tartó áramszünet alatt történt: az egyik felhőkarcoló 28-ik és 29-ik emelete között megállt a felvonó. Jó fél órába tellett, amíg megérkezett a segítség. Kijöttek a tűzoltók. A tűzoltók parancsnoka felkiáltott a lift foglyainak:

— Hahó! Van önök között állapotos asszony?

Egy derűs férfihang így válaszolt:

— Nincs! Még csak most ismerkedünk...

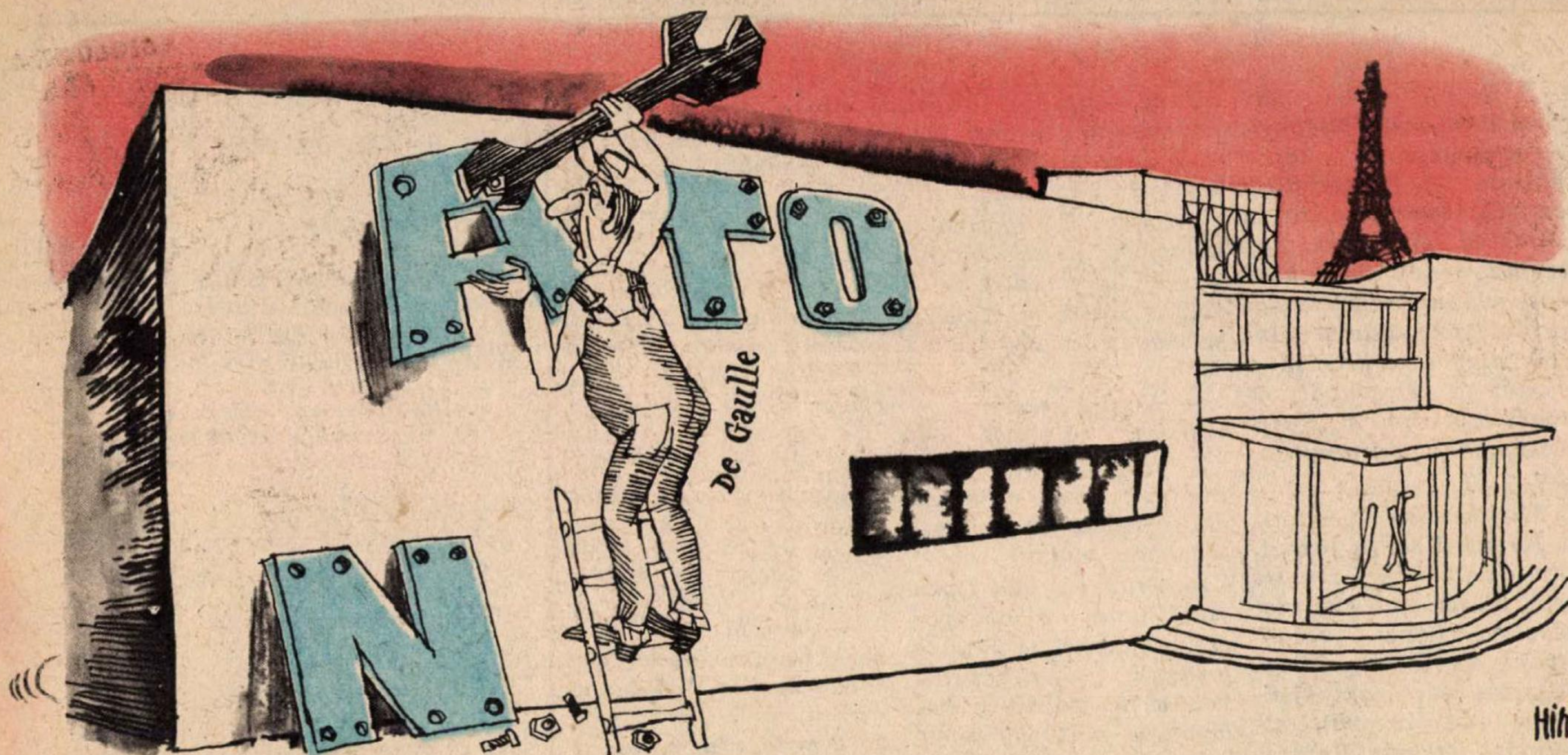
Indokolatlan félelem

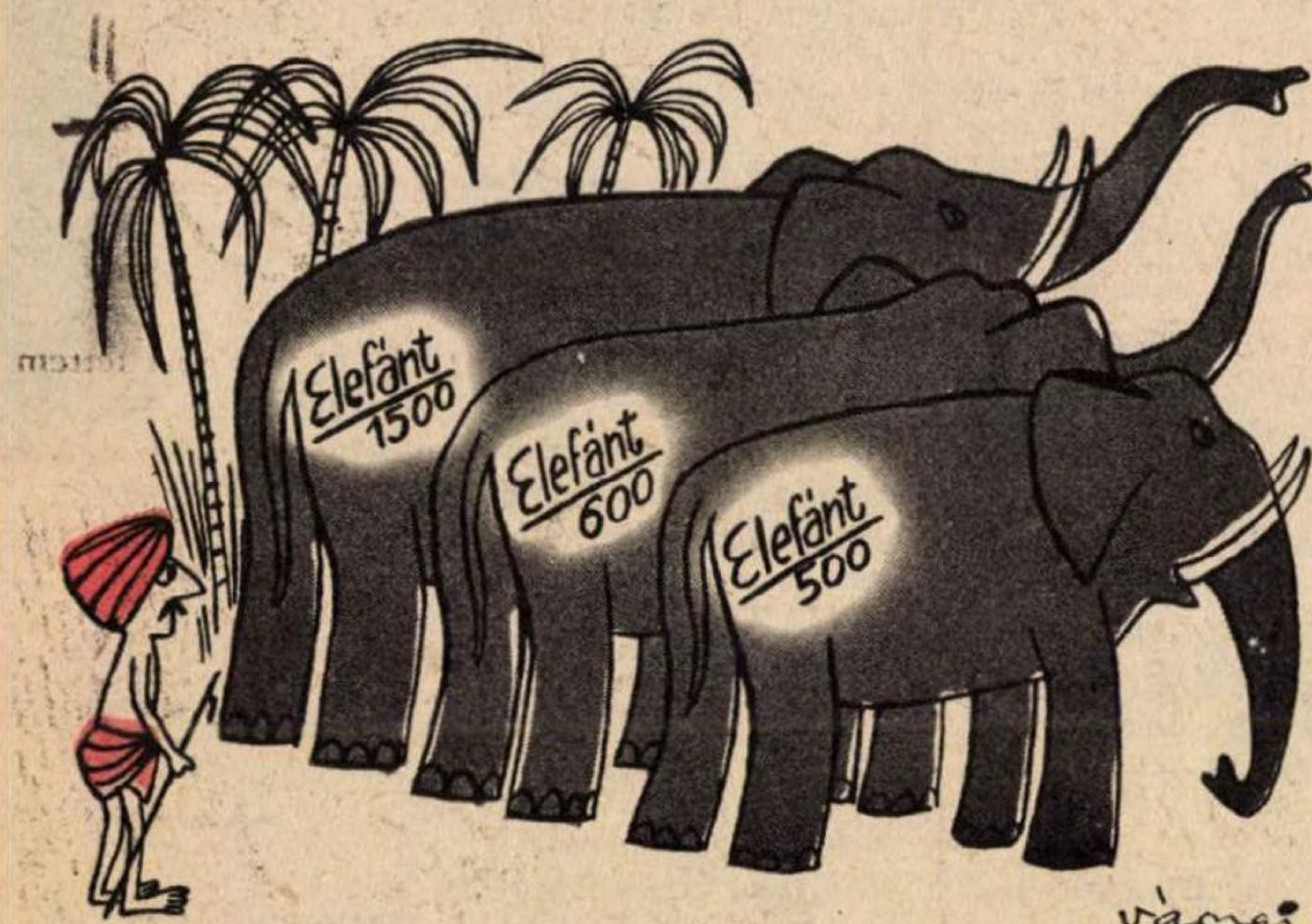
– Jaj, kislányom, úgy aggódtam, hogy a tizennyolc éven felülieknek ajánlott műsort nézed a tévében.

Egy kis politechnika

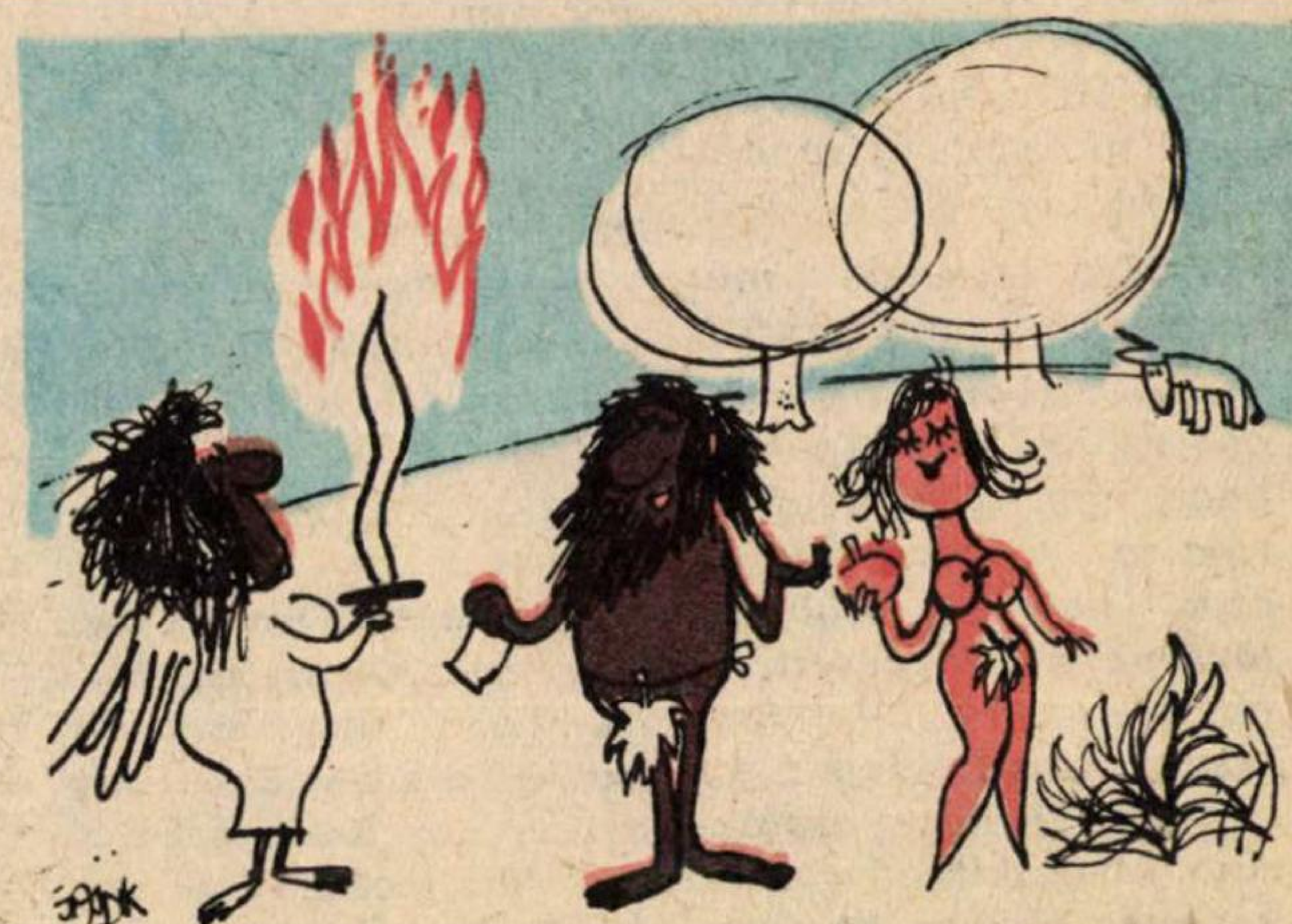
Hegedűs István rajza

A legújabb elefánt-típusok

Az első kísérlet

Ádám: Itt egy huszas, és nem látott semmit . . .

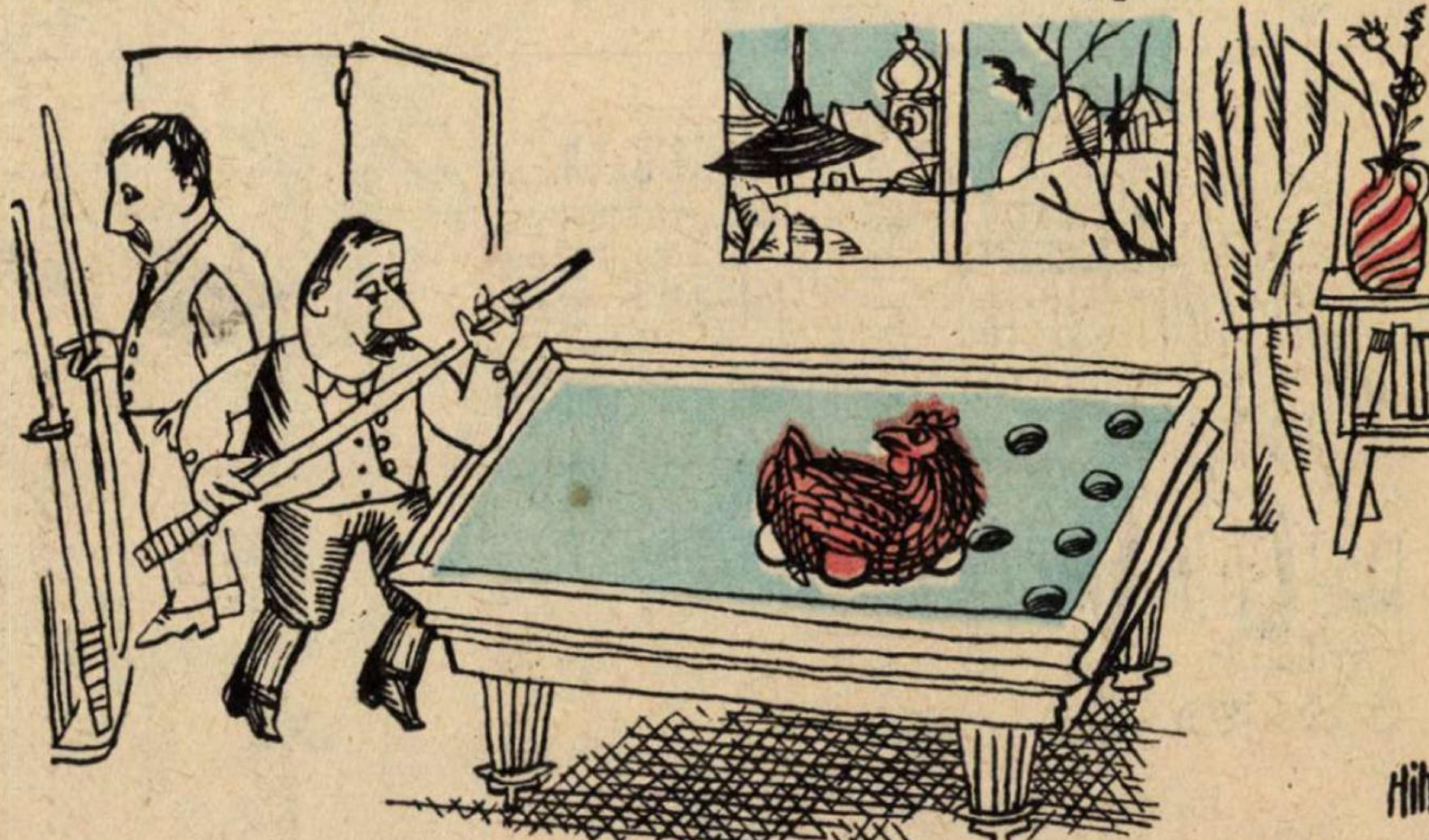
Saját kapukulcs

– . . . mert te sosem akartál modern házba költözni.

Vidéki művelődési otthonban

Hegedűs István rajza

– Hess, hess!

Kedves Ludas!

A Szovjetunióban járt veterán küldöttségnek — amelynek én is tagja voltam — legeredetibb és legkedvesebb tagja Ágoston Ignác volt, egy tréfás kedvű öreg harcos, aki az oroszországi proletárforradalom idején alaposan kivette a részét a harcokból, és most megkapta a „Harci érdemekért" érdemrendet.

Moszkvában voltunk, a Kreml–Katalin termében, Mikoján elvtárs már kiosztotta a kitüntetéseket, utána pezsgőt ittunk és beszélgettünk. Ágoston bácsi, aki kitűnően tud oroszul, elmondta Mikoján elvtársnak, hogy merre járt annak idején, milyen harcokban vett részt, és hogy Oroszországban nősült. Mikoján erre nagyot nevetett, és megjegyezte:

— No látja, ön már hazavitte a zsákmányt!

Rosztovban Frunze lovas szobra előtt Ágoston bácsi egy kicsit megkorrigálta a történelmet, azaz hogy a szobrász történelmi tévedéseit. Ő pedig igazán illetékes, hiszen annak idején jól ismerte Frunze elvtársat. Mint kitűnő, bátor katonát Frunze őt tette meg a testőrsége helyettes parancsnokának, és bizony Ágoston bácsi, amikor még csinos kiskatona volt, Leninhez is elkísérte Frunzét.

Nézi, nézi Ágoston a gyönyörű lovas szobrot. Azután ravaszkás mosolyra görbül a szája, a szemében pedig szikra lobban.

— Nem jó a szobor — mondja.

— Ugyan miért? — évődnek vele a társai, akik megszokták Ágoston bácsi mókáit.

— Frunze jó. Ilyen volt. Hanem a lova pocsék. Először is Frunze lovának fehér csillag volt a homlokán, a bal lábán is volt egy fehér folt.

— Jó, jó — mondják neki —, hiszen ez bronzból van!

— Nono, elhiszem, de van itt más hiba is. Frunze lova nem csődör volt, hanem kanca!

Ezért kell a rosztoviaknak fontolóra venni Ágoston bácsi történelmi korrektúráját.

Pogonyi Antal

Azt írta az Ország-Világ, hogy legjobb íjásznőnk, Tesményi Éva új világcsúcsot állított fel 60 km-es távon. Azt hiszem, hogy Robin Hood és Tell Vilmos elbújhatnak mögötte! Bajnoknőnk a jelek szerint dinamittöltésű nyíllal lő, és remek szeme lehet, ha Budapestről csaknem Székesfehérvárig nemcsak ellát, de még célozni is tud.

L. Csaba
Gödöllő

A Dél-Magyarországban olvastam, hogy a Csongrád megyei rendőrfőkapitányság gondatlan emberölés miatt eljárást indított valaki ellen. Úgy kell az illetőnek! Most legalább megtanulja, hogy legközelebb gondosabban öljön.

V. Árpád
Szeged

A Ludas Matyiban láttuk azt a rajzot, melynek címe: „Tigris a divat." Sajnos a szerkesztőség azt nem közölte, hogy honnan szerezzünk olyan pettyes tigrist, amilyen a rajzon látható. Mi eddig ugyanis csak csíkozott mintájú tigrist ismertünk.

Számos olvasó

A Lobogó című lapban olvastam, hogy milyen izgalmas munkával született meg az a sláger, hogy „Kicsit szomorkás a hangulatom máma". Azt állítja a riporter, hogy a „szomorkás" szót a sláger szövegírója alkotta, épp úgy, mint annak idején például Heltai a m o z i t*. Lehet, hogy az újságíró a szomorkást most hallotta először, de ez nem változtat azon a tényen, hogy régi ismert szó, és nem új felfedezés.*

H. G.
Kiskunhalas

BOROTVAECSETEM NYUGDÍJAZÁSÁRA

Hűséges ecsetem!
Valahogy
már nem vagy a régi!
Szőrszálaid
ritkulását szemem
szomorúan nézi.

Jól tudom, neked nehéz
lesz majd a semmittevés,
ám szőröd már oly kevés,
nincs mese: nyugdíjba mész!

Az elhatározáshoz elérkezem:
ezután más ecsetért nyúl kezem.
Hanem előbb reád emlékezem.

Hű pamacs!
Sok ramacs
szőrszálamtól
megszabadulni segítél!
Hálám az
utókor
számára
megörökíteni ítél.

Ha te nem működtél
volna közre nálam,
tán a földet verné
hosszú, rút szakállam.

Szolgálatomban, hű ecset,
habozni nem haboztál,
borostás állú szégyent
reám sohase hoztál.

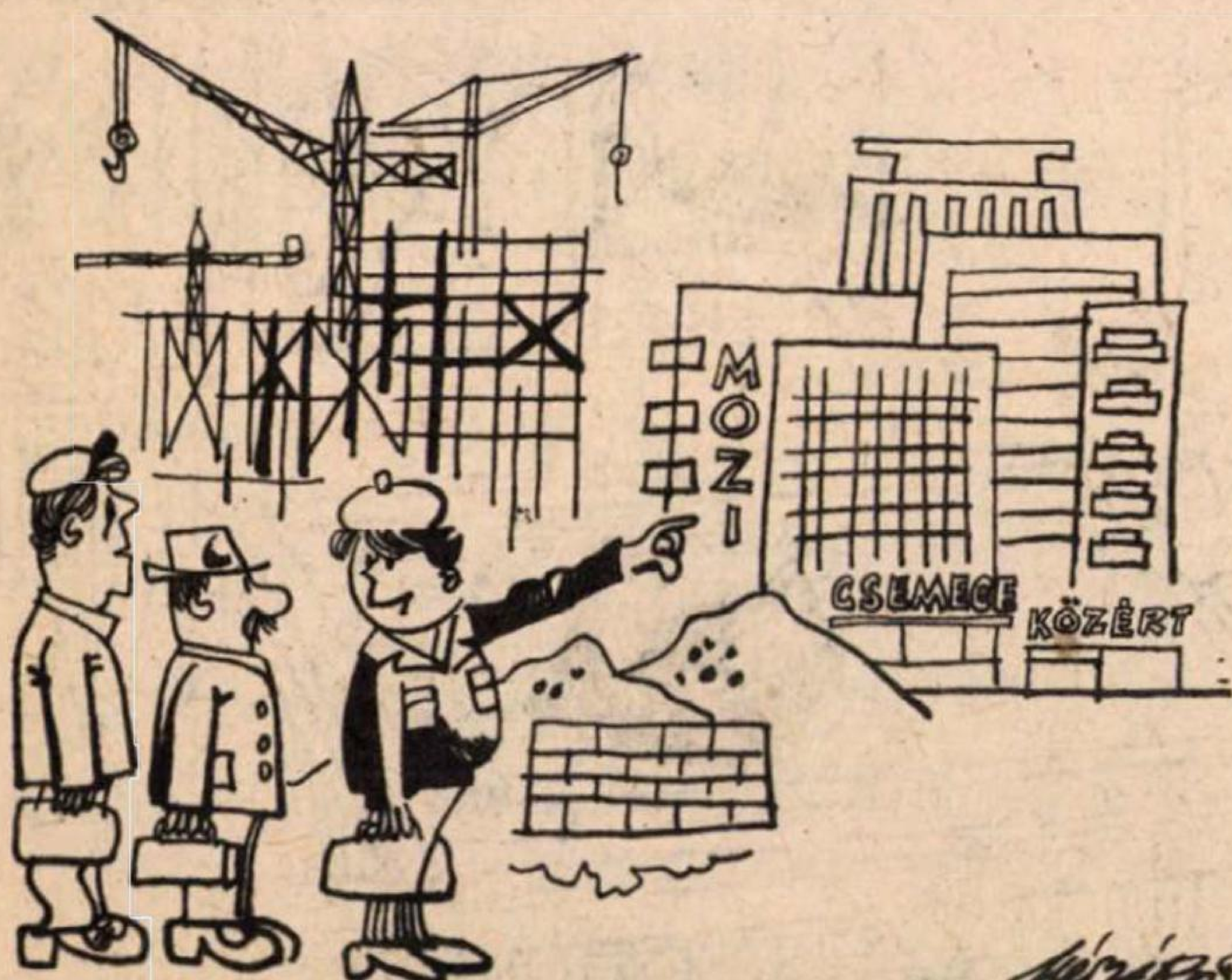
Giccsfestő nem festett soha
annyi egyforma képet,
amennyit ecseteltél te
a higiénia végett.

Hanem azért, öreg pemzlim,
panaszod rám nem lehet:
sok illatos szappanommal
szűrted össze a levet.

S ha egykoron
végső soron
el kell veszítselek,
sorsod hogy beteljen,
nem tudom, nélküled
égő fájdalmamat
hogyan ecseteljem . . .

Rozslay György

Gyanús nyomok

– Emberek! Itt valaki az éjjel dolgozott!

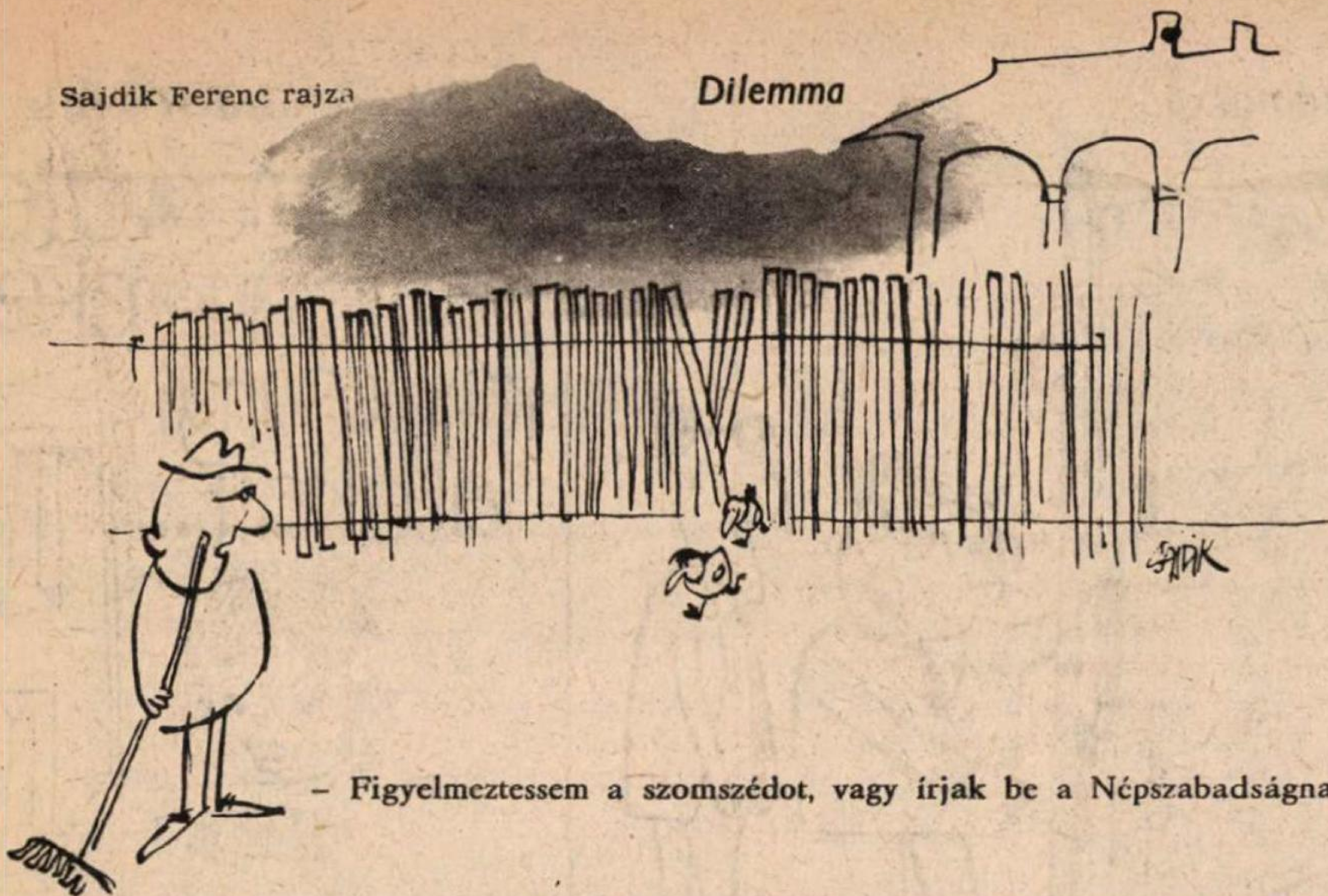
Igényes

Erdei Sándor rajza

– Miért nem ismerkedsz meg vele?
– Megvárom, hogy melyik kocsihoz megy . . . !

Sajdik Ferenc rajza

Dilemma

– Figyelmeztessem a szomszédot, vagy írjak be a Népszabadságnak?

TALÁLKOZÓK

Amikor véletlen utcai találkozás után elbúcsúztam Elemér barátomtól, még udvariasan utánakiáltottam:

– Kézcsókom a kedves feleségednek!

– Ha majd látom, átadom – felelte borongósan.

– Hogyhogy? Talán csak nem...

– Válni Katitól? Szó sincs róla! De, sajnos, alig-alig látom. Találkozási mániája van.

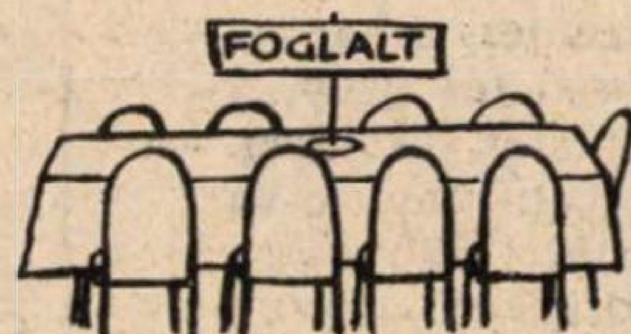
– Beszélj értelmesebben!

Bevonultunk egy kapualjba. Kis pepita noteszt szedett ki a zsebéből, és meglobogtatta:

– Mint jó férj, Kati kérésére, előjegyeztem a fontos találkozókat, nehogy valamit elfelejtsen.

Felolvasta:

– Mint tudod, Kati fél ötig dolgozik, és így a találkozóit késő délutánra vagy estére „ütemezte be", ahogy a művelt társalgó mondja. Minden hónap első hétfőjén együtt vacsorázik egy budai kiskocsmában volt osztálytársnőivel, akikkel együtt érettségiztek. Szerdánként a rokon-nőkkel jön össze, unokanővérek, sógornők, keresztlányok, ilyenkor szapulják a család férfi tagjait. Minden második csütörtökön ünnepelnek a szerencsések – köztük Kati –, akik a Zebra utcai 87 bé óvóhelyén vészelték át az ostromot. A pénteket a nyaralás emlékeinek szentelik. Nyolc évvel ezelőtt együtt üdült egy kedves társaság Balatonakarattyán, kisded szövetséget alapítottak, és egy belvárosi cukrászdában haboskávé és gesztenyepüré mellett áldoznak a felejthetetlen élményeknek. Találkozik ezenkívül kedves nejem fix időpontokban volt koszorúslányaival, a főzési tanfolyamon részt vett növendékekkel, egy Ibusz-utazás aranyos társnőivel, továbbá azokkal, akikkel együtt végezte az óvodát, akikkel együtt járt gyógytornára, kozmetikára, francia leckére és a jó ég tudja még, mi mindenre. Nem akarlak a dús programmal untatni.

Kuncogtam:

– Ha netán alkalom kínálkozik mégis, add át kézcsókomat, ezt az értékes ajándékot.

Megrázta a kezemet és így szólt:

– Neked szerencséd van. Pont ma este velem van találkozója. Ugyanis ma, november 25-én Katalin napját mutatja a naptár, és ezen az estén megünnepeljük a névnapját, a házassági évfordulónkat, és a születésnapját. Takarékoskodnunk kell a találkozókkal, ezért összevontuk a családi dátumokat.

Stella Adorján

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

Amikor a Nemzeti Színház Bukarestben vendégszerepelt, a Galilei is színre került. A pápa szerepét játszottam a drámában.

Egy délelőtt, amikor a román főváros egyik üzletutcájában sétáltam, megállított egy férfi, és magyarul áradozni kezdett: „Az Ibusszal jöttem Bukarestbe, és boldog vagyok, hogy itt találkozhattam Göröccsel, a futball pápájával, akit eddig csak a pályán láthattam."

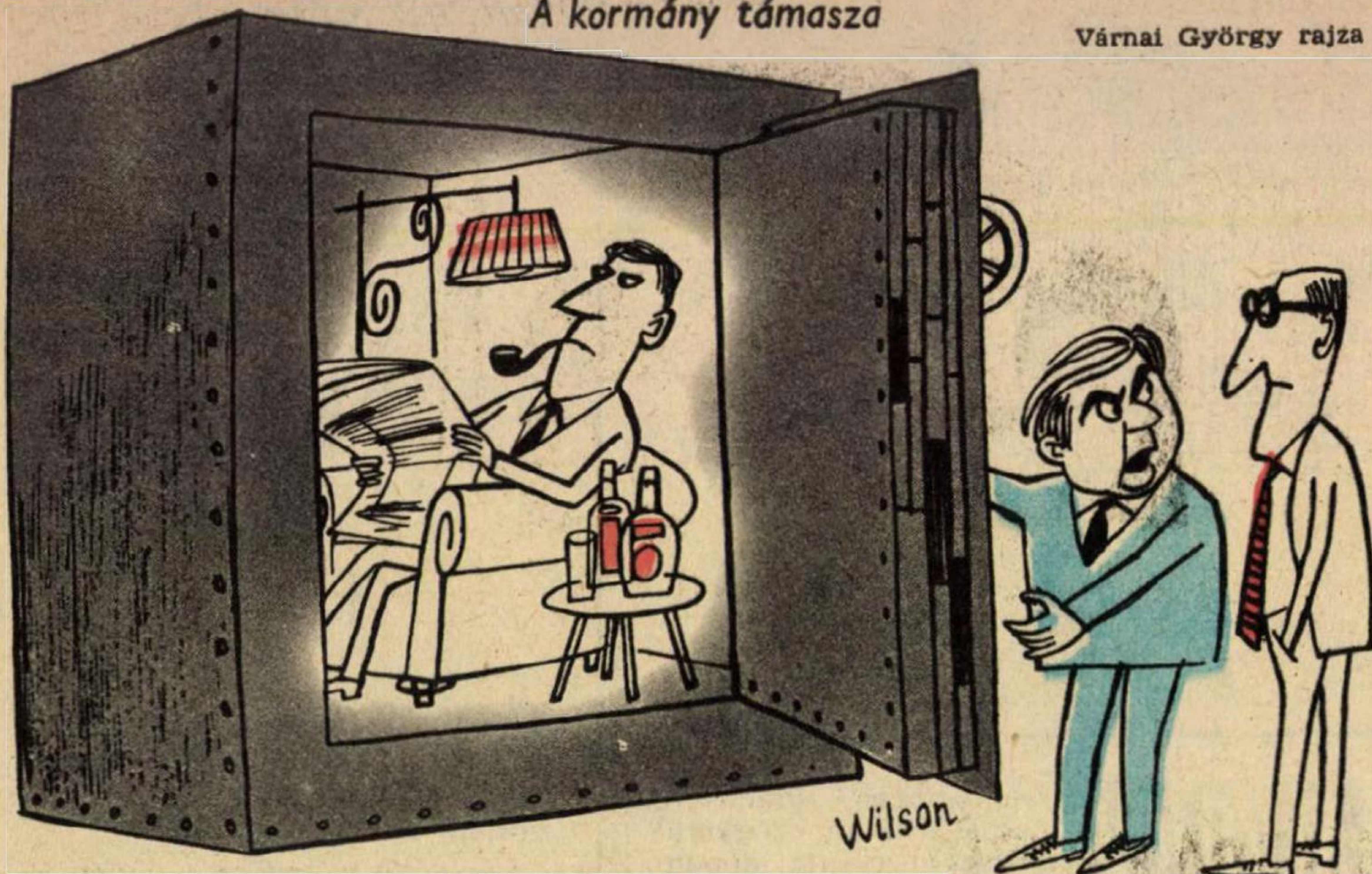
Nem csodálkoztam, mert gyakran összetévesztettek Göröccsel, aki akkoriban nagy formában volt. Nem akartam kereken megmondani, hogy ki vagyok, ezért elhatároztam, hogy rávezetem őt tévedésére. Megjegyeztem, hogy csak pápa vagyok, de nem a futball pápája.

Nem értette meg a Galilei-előadásra tett célzásomat, és még mindig Göröcsnek tartva engem, megkérdezte: „Milyen változások lesznek az új futballszezonban? Igaz, hogy Szusza lesz az új edző?" „Nem! – feleltem teljes komolysággal. – Marad a Major Tamás!"

Garas Dezső

A kormány támasza

Várnai György rajza

– Látja, ő a mi parlamenti többségünk . . .

– Az egyik vagy a másik?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HOL AZ ORSÓ, KOMÁMASSZONY?

Állandó keserűség, hogy nem lehet a magnószalag felfűzésére szolgáló orsót kapni. Most ugyan lehet, szinte korlátlan mennyiségben, de ez csak azért van, hogy még jobban bosszantsák a „boldog" magnótulajdonosokat. Hazánkban ugyanis a magnetofonok általában 13 centiméteres orsókkal működnek. Nos, az üzletekben, sőt a kirakatokban is láthatnak magnóorsót, csakhogy ezek nagysága vagy 15 és fél centiméter, vagy 8 centiméter, tehát az egyik orsó túl nagy, a másik pedig túl kicsi.

Kérdésünk: mikor és hol lehet kapni 13 centis orsókat, vagy ez is olyan hiánycikk lesz, mint a 36-os női cipő?

Reméljük, felemelt szavunk nem lesz pusztán falra hányt orsó . . .

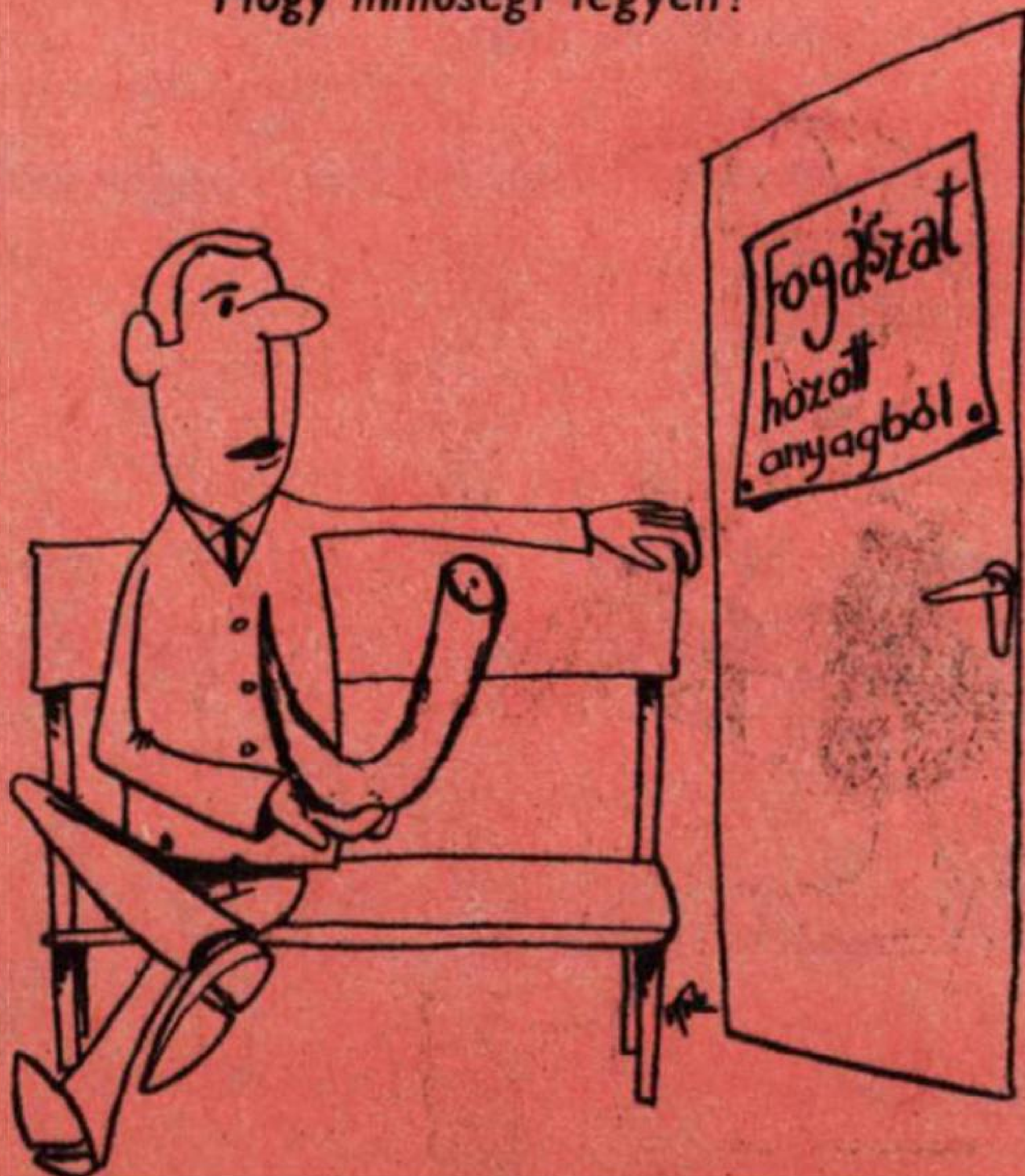
T. P.

Eltartási szerződés

– És mondd, az az öreg még mindig él ott fent a toronyban?

Hogy minőségi legyen!

E heti hirdetéseink

Látom, megvetted már a gyerekek karácsonyi játékait...

Vasalható?

mosható?

tilos?

TEXTIL KRESZ

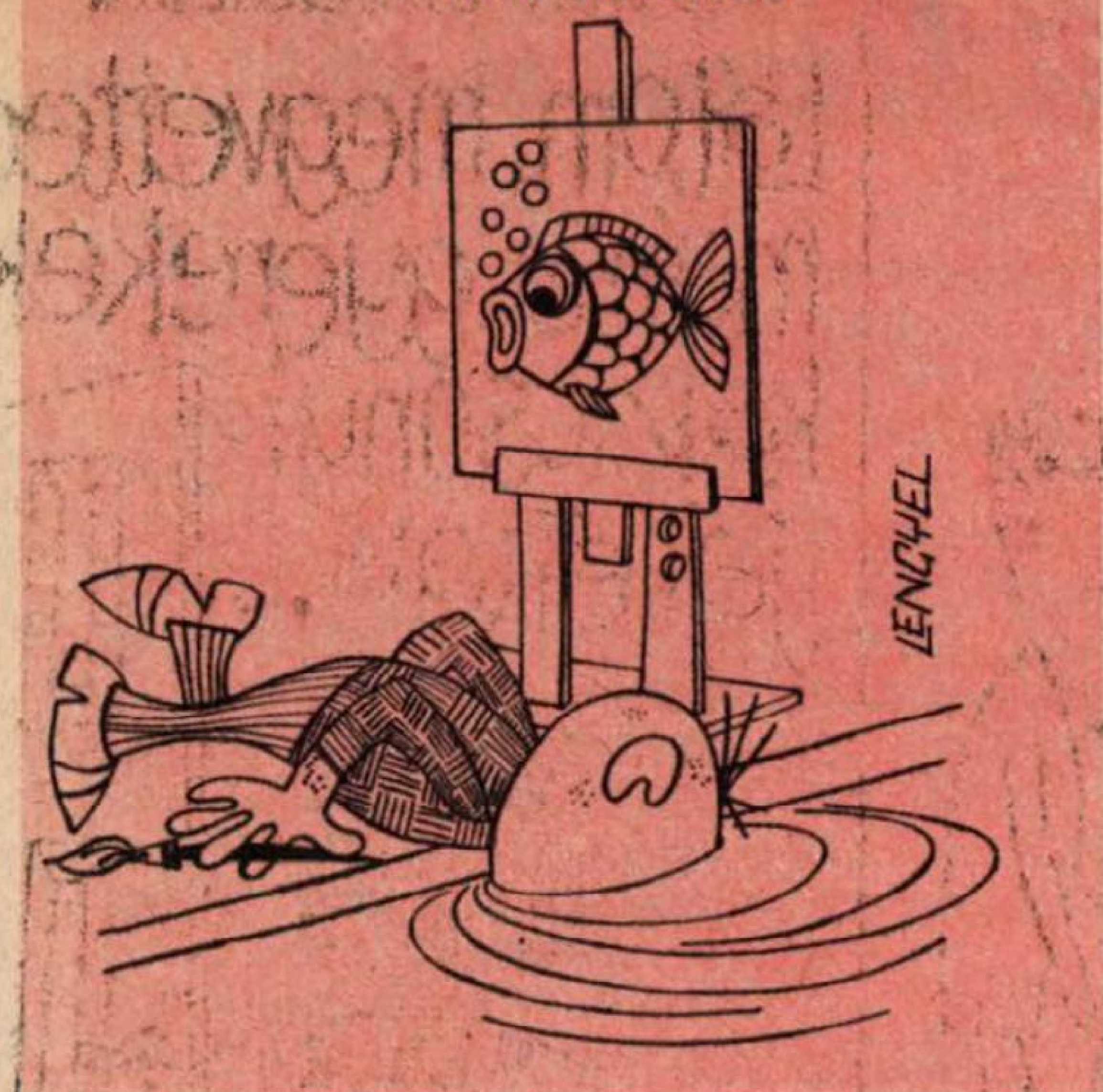
bemutató és vetélkedő

a Divatcsarnok-ban

nov. 22.-26.

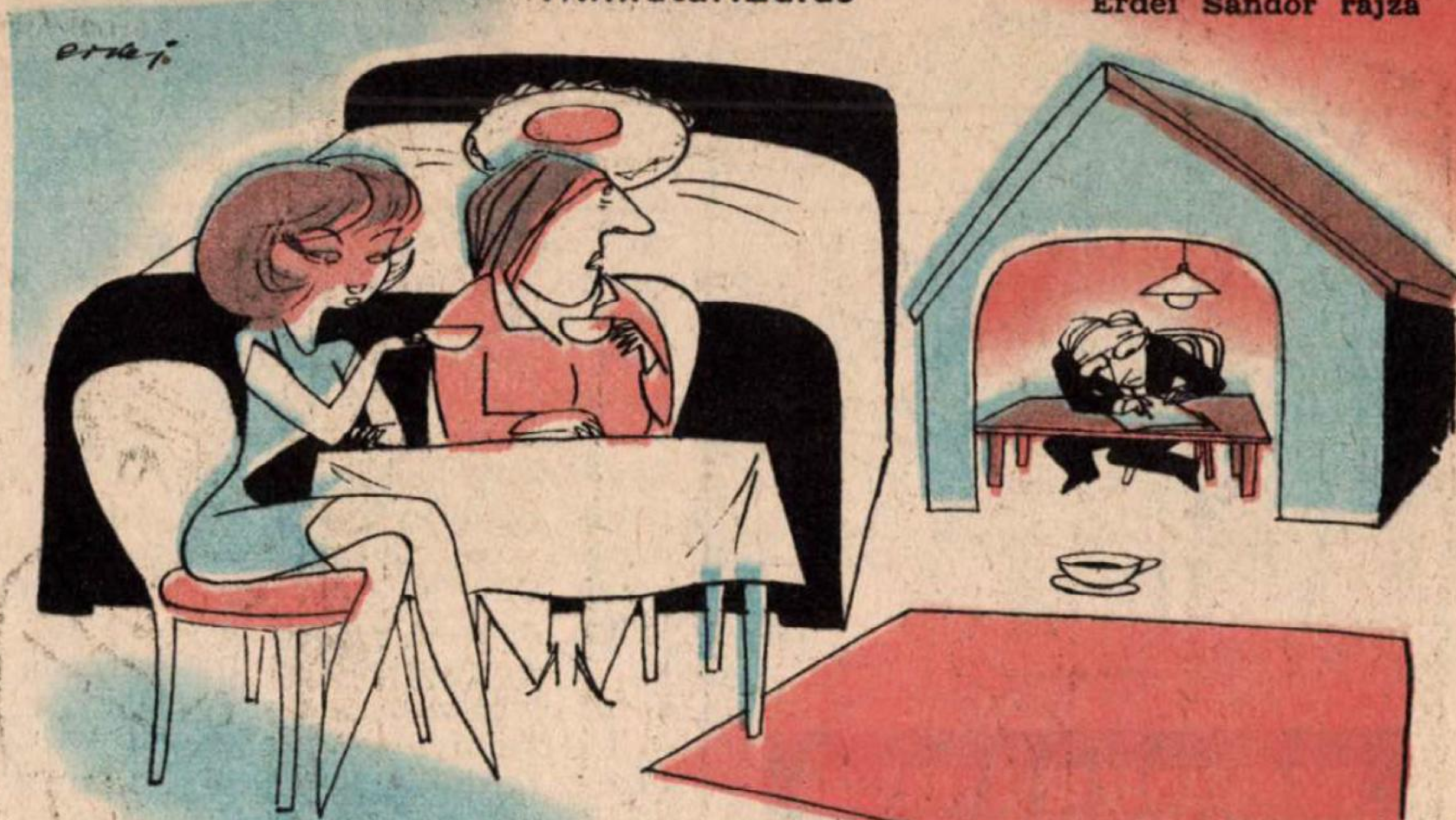
du. ½5 és ½6 órai kezdettel

Naturalizmus

Miniatürizálás

Erdei Sándor rajza

– Mondd, mit csináltál a férjedből?

BALLADA A TEJRŐL

avagy:

adalék a Parkinson-törvényhez

Ha már egy borjú tehén lett,
és elég füvet lelegelt,
nem kell főpapi segédlet,
maga csinálja a tejet.
Te meg a tőgyét fogd marokra,
ha tudsz fejni, megfejheted —

ám ez így túl egyszerű volna!

Hát tejföl, túró, vaj miképp
jut gyomrodba, emberiség?
Bizony, a köpülő köpül —
ez a helyzet a vaj körül!
A dolog a dolgozó dolga —

ám ez így túl egyszerű volna!

A tejiparban, ugyebár,
tehenek az őstermelők.
Hivatal tejet nem csinál,
és túrót sem, megehetőt.
Tehénen kívül négyezer
munkást kíván a vaj, a tej,
s ennyiért senki sem morogna —
ám ez így túl egyszerű volna!

Míg gyártja a túrót, vajat
négyezer ember — azalatt
másik nyolcezer nyilvántartja,
könyveli, ellenőrzi, és
csatolja, vagy teszi „ad akta",
stemplizi, sorszámot ró rája,
felterjeszti jóváhagyásra,
számfejti, megvitatja, hogy
tej a sajtárba mint csorog,
összeül, tárgyal és kiszáll,
s napidíj, kocsi velejár,
és székház, és költségvetés,
és egy kis létszámbővítés,
és prémium, és így tovább . . .
Nézd csak meg a statisztikát!

Azt mondják, ez a dolgok rendje,
s e téma versbe nem való!
De te légy bírám, olvasó,
hogy ilyen különös tejecske
szó nélkül meg nem iható!

Nyerges András

Sok a válás

. . . már csak ez hiányzik . . .

– Még ő az apukád?

Előzékeny hivatalnok

Hátha valaki nem ismeri..

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A tengeri hajón egy nő ijedten szalad az egyik matrózhoz, és így szól:
– Szent isten, elfelejtettem a kabinom számát!
– Na, és nem tetszik emlékezni, hogy merrefelé volt a kabin?
– Arra már nem emlékszem, de azt láttam, hogy az ablakai egy világító toronyra nyíltak.

Dolgozatírás

ÁRAMSZÜNET NEW YORKBAN

Sötétség. Cocktail, kis vigasz –
de hogy mik vannak az életben,
barátom, ez nem is igaz!

A legfőbb isten a véletlen:
ágyamba tévedt egy bután
berúgott angyal tánc után

a vaksötét hotelszobában.
Levetkőzött, egy szót se szólt,
hozzám bújt, megcsókolta szájam,

mert azt hitte, velem táncolt a
hallban, s őszintén odavolt,
hogy többet érek, mint gondolta.

Később megfájdult a fejem,
mikor lassan sejteni kezdtem,
hogy a részeg hölgy a nejem,

ki olyan szórakoztató
volt a hosszú áramszünetben,
oly kedves, el nem mondható –

de a poén, az volt a nagy:
mikor a hajnalszürkületben
egyszerre mondtuk mind a ketten:

„Darling, én tudtam, hogy te vagy! . . ."
(Az áldóját, most jut eszembe,
akit én vártam, kihez ment be?)

Török Rezső

Jól végzett munka

– Mintha türelmetlen lenne, elvtársam. Én, természetesen, mint magánember, megértem a nyugtalanságát. Amire a receptje szól, az valóban vérzés-csillapító, s ha egyszer szükség van rá, akkor bizony sürgős szokott lenni, tudom én azt, és azt is, hogy ilyenkor éjszaka nem szívesen szaladgál valaki gyógyszertárról gyógyszertárra. Viszont elvtársamnak is meg kell érteni bennünket, nem tarthatunk effajta életmentő szereket raktáron. Mi, kérem, jól akarunk dolgozni. Ó, nem, nem csupán a premcsiért. Sokkal inkább a tudatért, hogy megtettük, ami tőlünk tellett...

– Egyetlen percecskét, elvtársam, és meg fogja érteni. A gyógyszeráru-készletünk, magától értetődően, nem léphet túl bizonyos betervezett forint-összeg keretet... Életveszélybe pedig nem mindennap kerül valaki. Nekünk kurrens szereket kell tartanunk, különben ugrik a premcsi, és oda a jól végzett munka öröme. Mert, kérem, hová vezetne az, ha nem csak a laikus közönség, hanem maguk a patikák is mindenfajta gyógyszert tartanának? Előbb-utóbb kiárusítást kellene rendeznünk: „Most kapjon tüdőgyulladást! Antibiotikumok 20–40%-ig leszállított áron. Már csak egy hétig."

– Feleslegesen idegeskedik, elvtársam. Holnap megrendeljük a gyógyszerét... feltéve, ha megígéri, hogy a receptjét nálunk váltja be. És holnapután a kora esti órákban már itt lesz a vérzéscsillapítója.

– Készséggel, elvtársam, igazán készséggel vállaljuk ezt a csekély többletmunkát. Bennünket nem vezet üzleti szellem, mi egészségügyi intézmény vagyunk, s valamicskét ez is lendít eladási tervünkön, ugyebár. Sajnos, kissé le vagyunk maradva. Az a tavaszi influenzácska alig-alig vitt közelebb a premcsihez. Minden reményünket a novemberbe vetettük, az esős, ködös, nyirkos novemberre. Meg a cipőiparunkba. Azzal kooperálunk, kérem. A lucsok és a leváló talpak még segíthetnek rajtunk. Csak ők. Mert mondhatom én a kedves vesekövesnek: „Tehetek, kérem, a görcsoldóba két század milligrammocskával több methylhomatropin bromatumot? Tessék nézni a mérleget! Maradhat így?" Ajánlhatok én valakinek orvosi székfű helyett Prednisolont? Vagy azt, hogy fogyasszon egy kis Trophantint is? Mondhatom annak, aki tejkrémet kér, hogy használjon időnként finomabbat, kenje néha a kezét Hydrocortisonnal?

– Azt megtehetném, hogy fülébe súgom a kedves idegesnek, hogy most tessék sok Frenolont íratni, mert nagy racizások lesznek, és egy-kettő elkapkodják majd a készletünket. Ez azonban hazugság lenne; nemdebár, elvtársam? Engem pedig az édesanyám arra tanított, hogy aki hazudik, az lop, aki lop, az rabol, aki rabol, az gyilkol. Aki pedig gyilkol, azt felkötik. S akkor aztán hiába törtem magam, egyszeriben fuccs a nyugodt lelkiismeretnek. Pedig, elhiheti elvtársam, mi is szeretnénk kitenni magunkért, persze a dolgozók érdekében. Gondoltam is rá, hogy felszedek valahol egy alapos influenzát, és körültüsszentést rendezek. Csupán az a bibi, elvtársam, hogy én még egy náthát sem kapok soha.

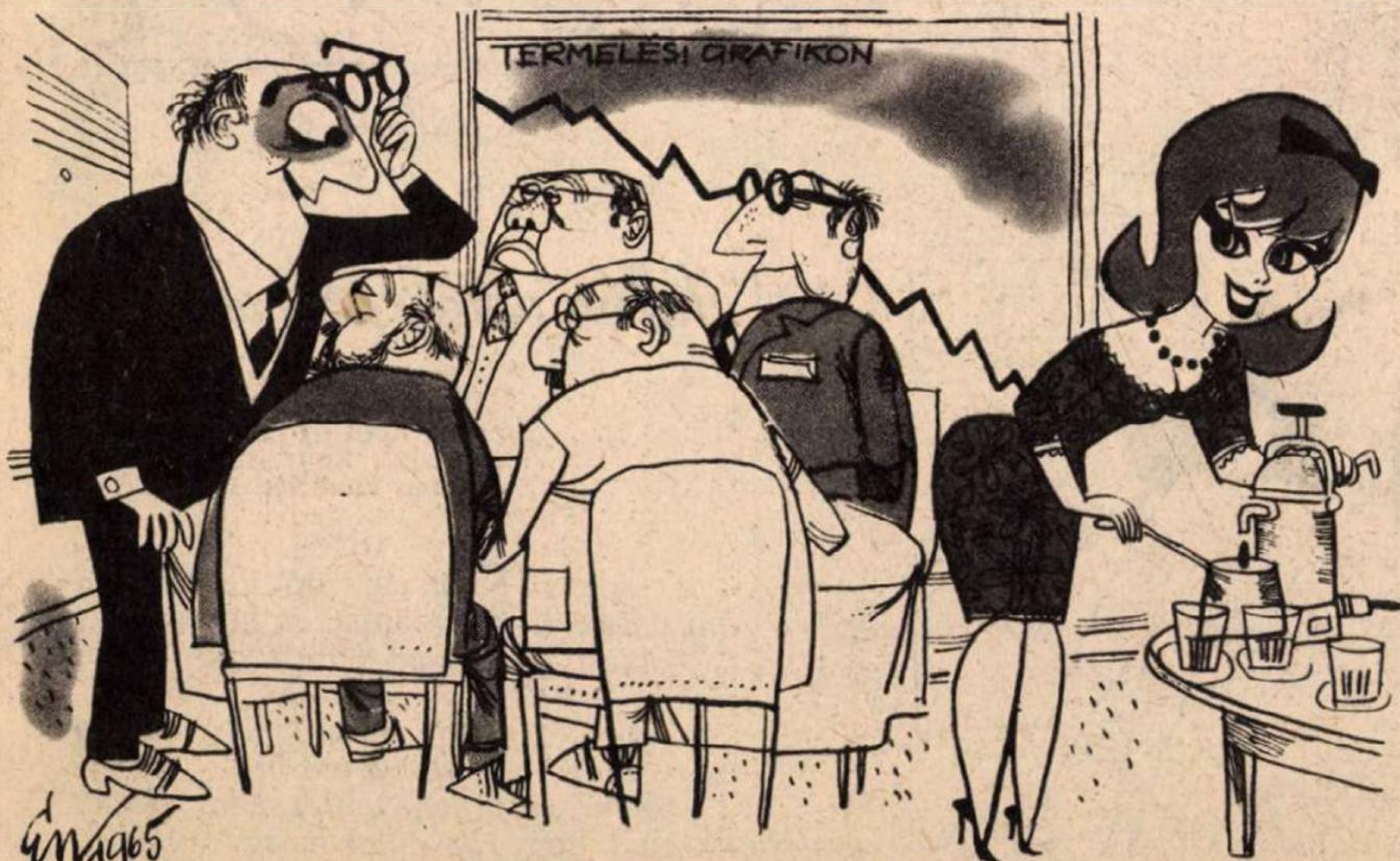
– Node, elvtársam, hát mit szóljak én?! Én, kérem, aki már ott tartok, hogy gyertyát szándékszom gyújtani. Esküszöm, nem azért a vacak premcsiért, kizárólag egészségügyünk tervének maradéktalan teljesítése végett. Két gyertyát, elvtársam, hogy egy jó kis bubópestis bocsáttassék alá a magasságos mennyekből. A mi gyógyszertárunk körzetére, legalább.

– Ejnye, elvtársam! Mi idegesítette fel ennyire?!

Zolnay Vilmos

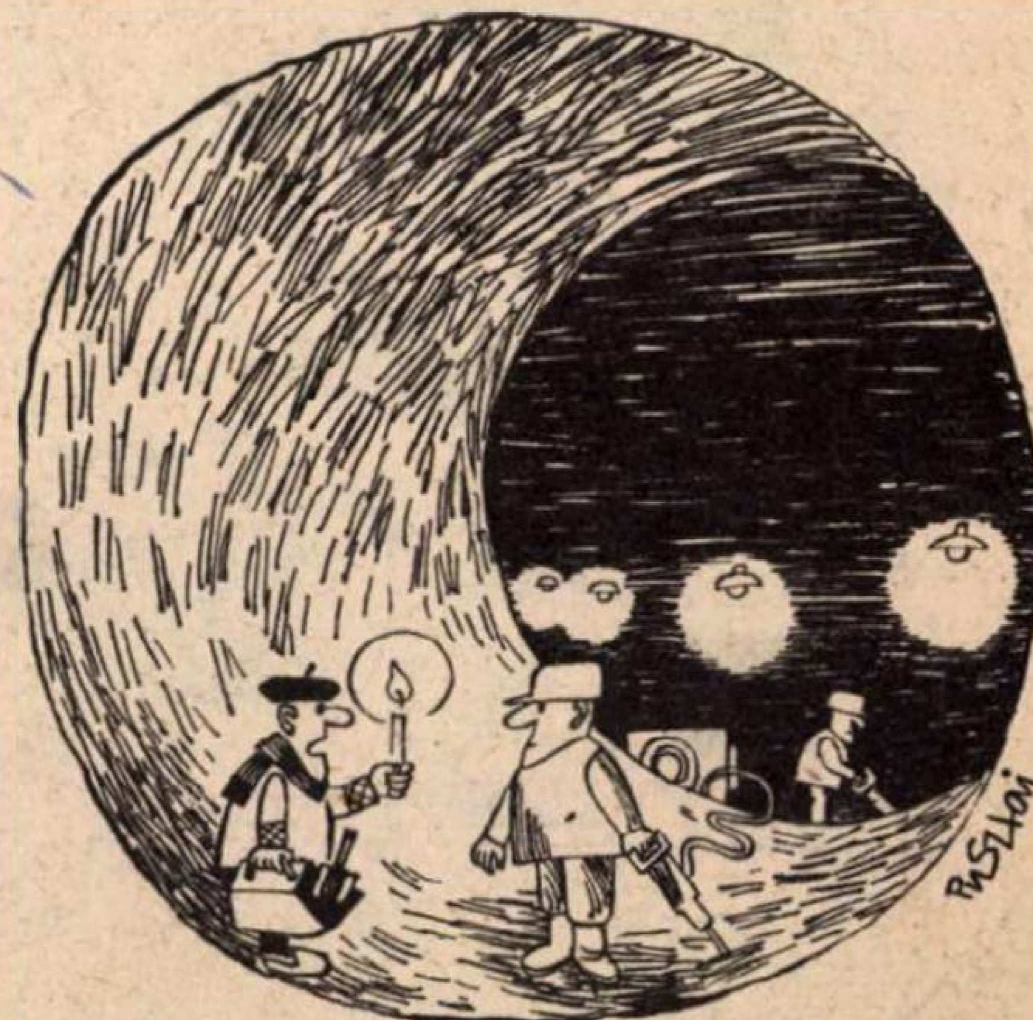
Optimizmus

Endrődi István rajza

– ... a fennálló nehézségek ellenére a legszebb reményekkel nézek a jövőbe.

Az épülő földalattiban

– Nem csoda, hogy eltévedtem, ugyanis nem én szoktam lejárni a pincébe ...

Hallottunk egy viccet

A sebészeti osztályon egymás mellett fekszik két sebesült. Mindkettőt aznap hozták be a mentők. Az egyik megkérdi a másiktól:

– Magával mi történt?

– Autóbaleset. És magával?

– Én medvére vadásztam. Egy barlang előtt megálltam, és bekiabáltam: „Brumm, brumm!"

– Erre kijött egy medve, és megtámadta?

– Nem! Kijött egy kis medve, és én agyonlőttem.

– Hát akkor?

– Várjon. Ezután megálltam egy nagyobb barlang előtt, és bekiabáltam: „Brumm, brumm!" Kicammogott egy nagy medve, és én lelőttem!

– Akkor mitől sebesült meg?

– Még nem fejeztem be. Megálltam egy még nagyobb barlang előtt, és bekiabáltam, hogy: „Brumm, brumm!"

– És?

– És kijött a zágrábi gyorsvonat...

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit várnak a magyar filmgyártástól?

Minél több olyan műalkotást, amely 18 éven alul nem ajánlott. Én ugyanis elmúltam már 18 esztendős, s így a jegyszedők minden hercehurca nélkül beengednek a moziba.

D. F.

Térjenek vissza a néma filmekhez, amíg nem javulnak meg a hangfelvevő készülékek.

G. Sz.

Mostanában az újságok sűrűn közölnek olyan tartózkodó hangú nyilatkozatokat, amelyekben a magyar filmgyártás szakemberei kifejtik abbeli nézetüket, hogy a magyar film elérte, sőt, helyenként már túl is szárnyalta a világszínvonalat. Ennél többet igazán senki sem követelhet a honi filmművészettől. Vessük hát maradék reményüket a világszínvonal ugrásszerű emelkedésébe.

K. A.

A szerelmi jeleneteknél, amikor a férfi megcsókolja a nőt, és hátrahanyatlik az ágyba, mindig elkapkodják a dolgot, és sohasem tudom, hogy mi történik azután. Szeretném, ha ezen változtatnának, itt állok ugyanis a legnagyobb bizonytalanságban...

M. Gy.

Azt, hogy Fellini, Kazan, Sica és a többi nagy külföldi rendező leckét vegyen a magyar filmrendezőktől, és a Metro irigyelje a magyar filmek pazar kiállítását.

P. L.

*Várom, hogy vászonra vigyék Mátyás király uralkodásának egész történetét **„Mit csinált felséged 1458-tól 1490-ig?"** címmel.*

R. B.

Mai tárgy, életünk sűrűje, művészi kivitel, derű, móka, kacagás, súlyos társadalmi mondanivaló, megszívlelendő tanulságok, határozott állásfoglalás, építő kritika, visszásságok ostorozása, szatíra és romantika, megalapozott optimizmus. Tizennégy éven felülieknek.

S. A.

Előleget.

S. P.

Azt várom a magyar filmgyártástól, hogy garanciális tévékészülékemet jutányos áron eladásra kínáljam.

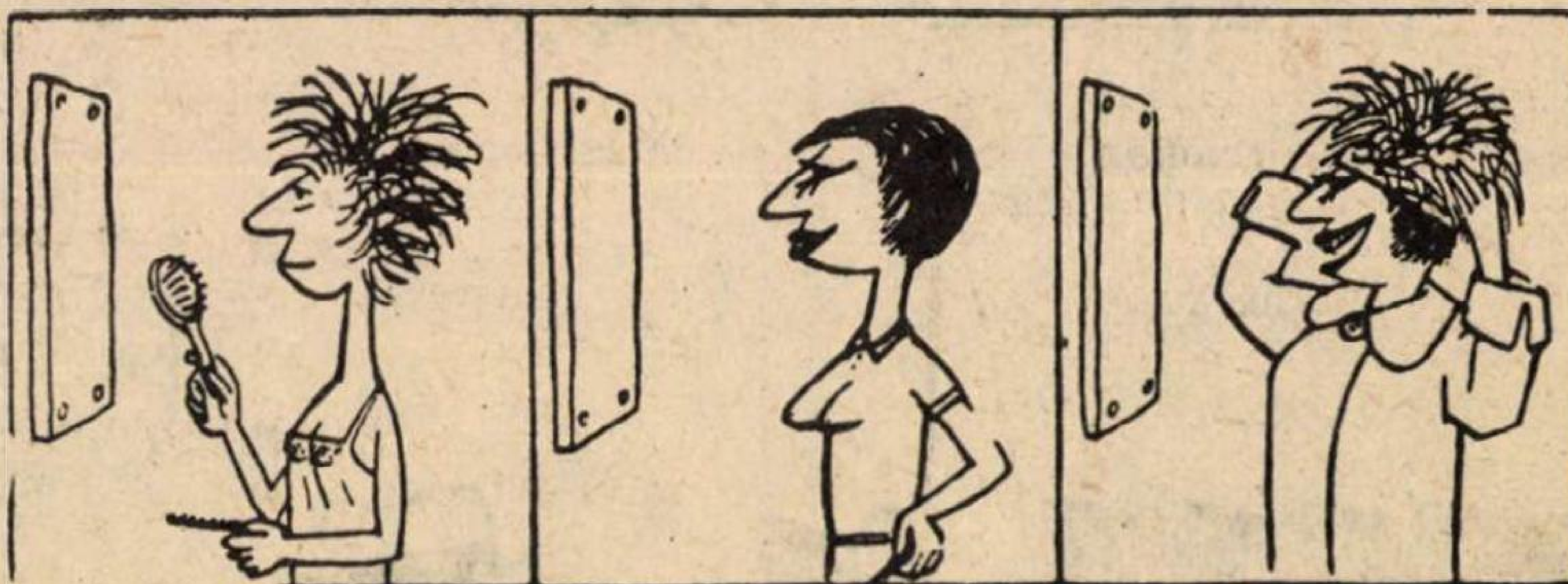
(t)

HIÁNYCIKK A PIACON

– Először ... másodszor ... senki többet?! ...

DIVATHÖLGY

JUGOSZLÁV HUMOR

(A belgrádi „Jezs"-ből)

KÜLFÖLDI ÚT

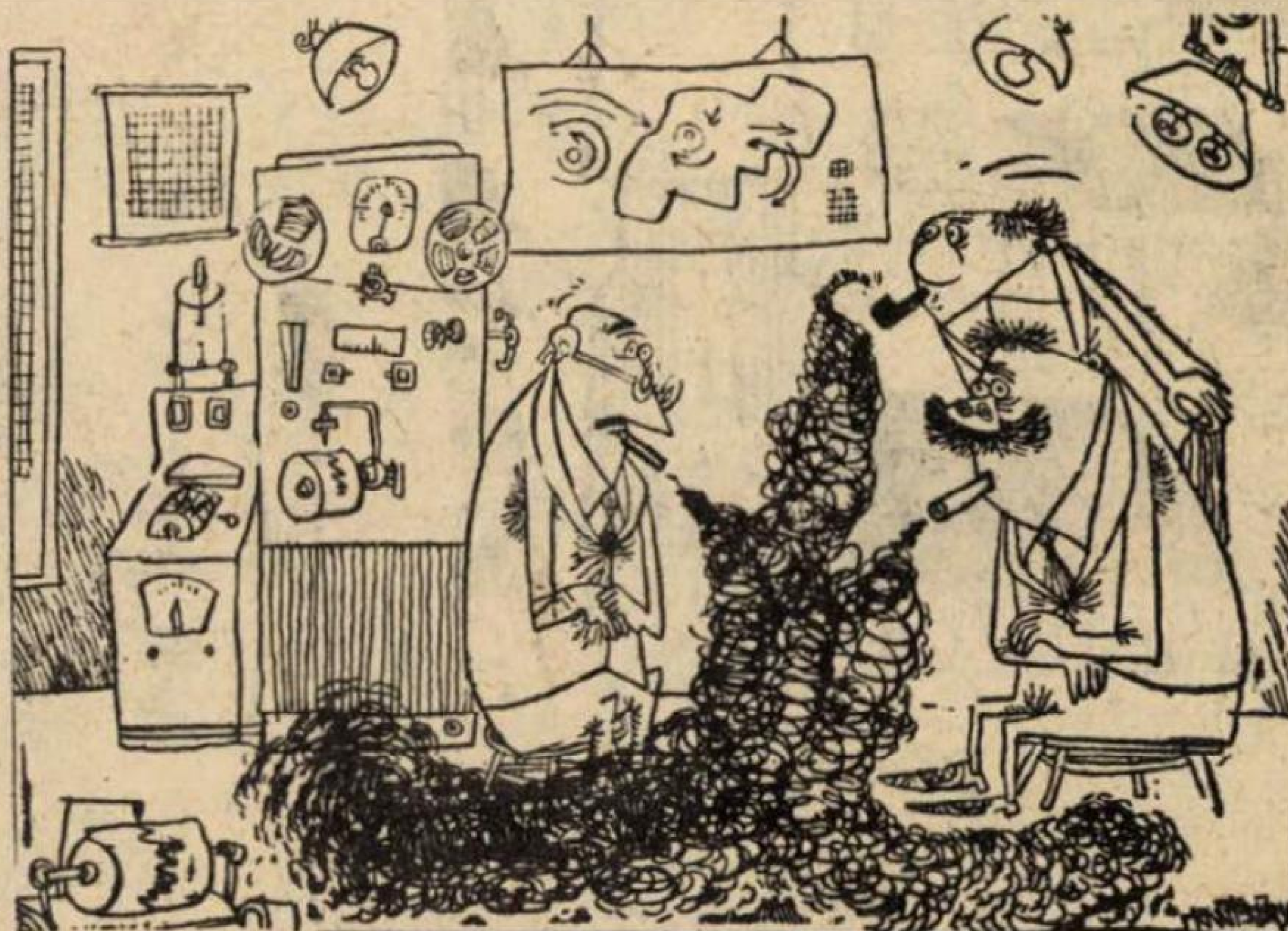

Államköltségen

Magánutazáson

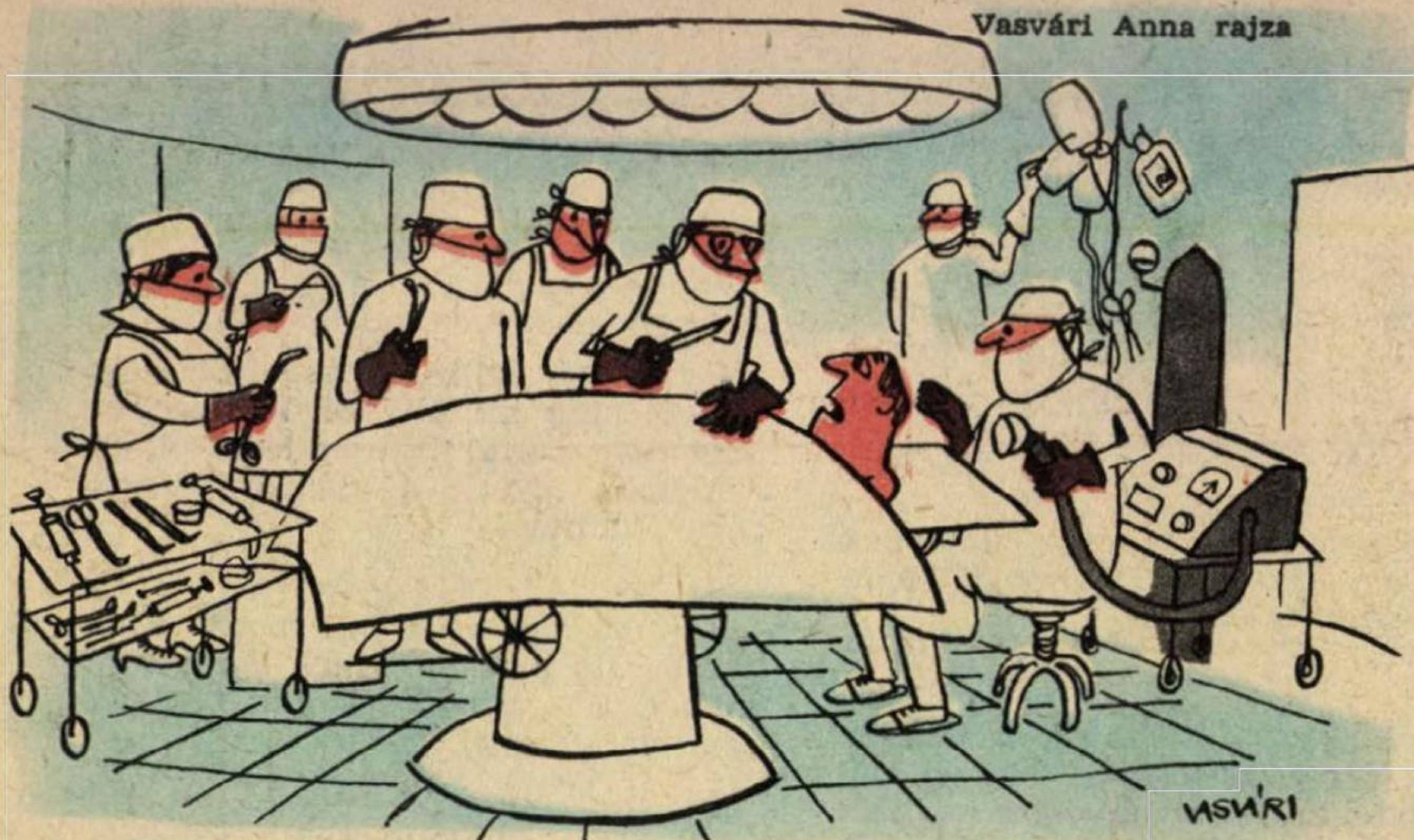
A METEOROLÓGIAI INTÉZETBEN

– A füst leszáll, ez felhőképződést jelez ...

Aggodalom

Vasvári Anna rajza

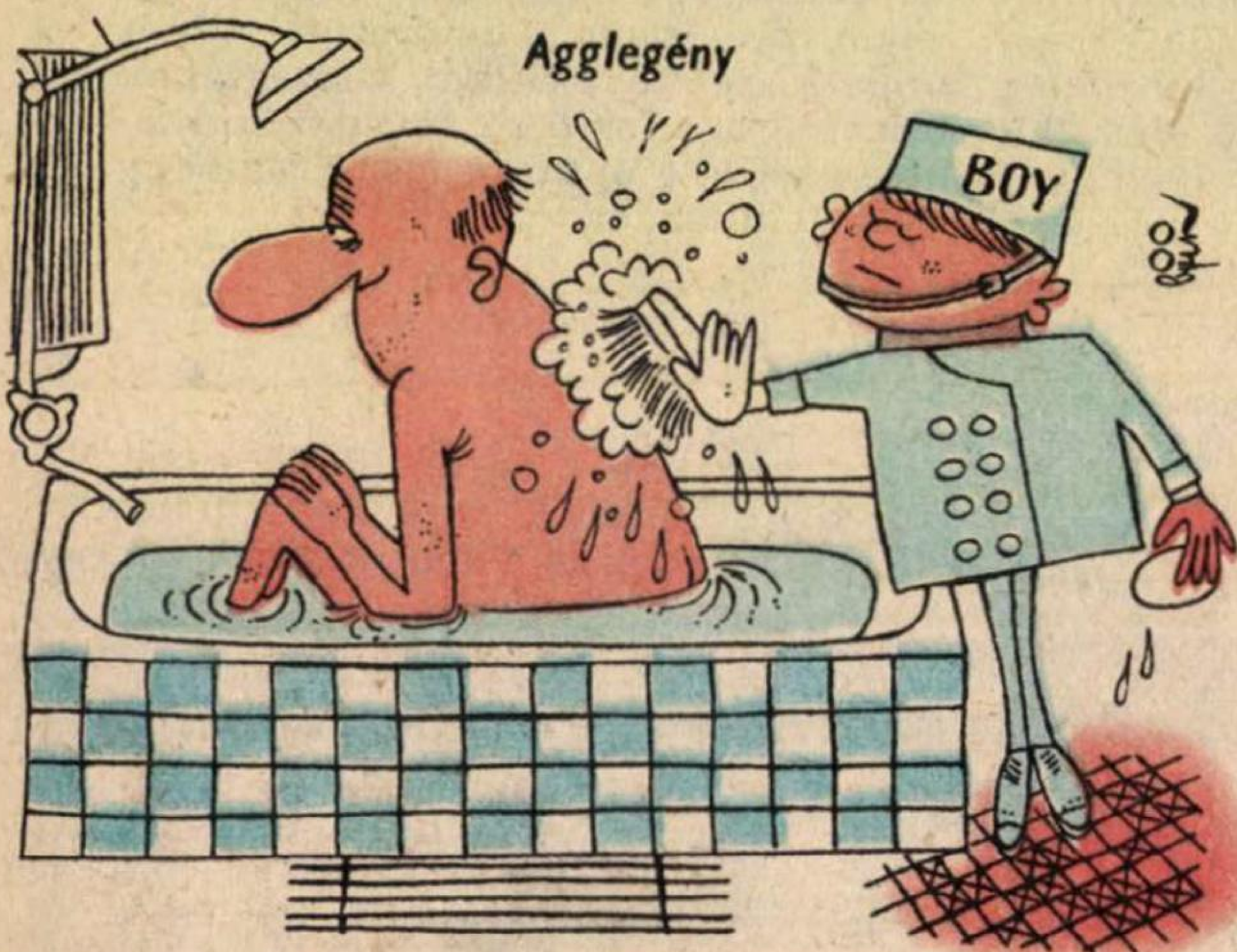

– Tessék mondani, ez garanciális munka?

Az egyik fővárosi nagyüzemet már évek óta vidékre akarják telepíteni. Eddig a legkülönbözőbb ürügyekkel sikerült Budapesten maradniuk. A gyár igazgatójának legutóbb ez volt a fő érve: „Dolgozóink java része vidékről jött fel Pestre. Félek, hogy nem tudnának megszokni odalent falun."

Agglegény

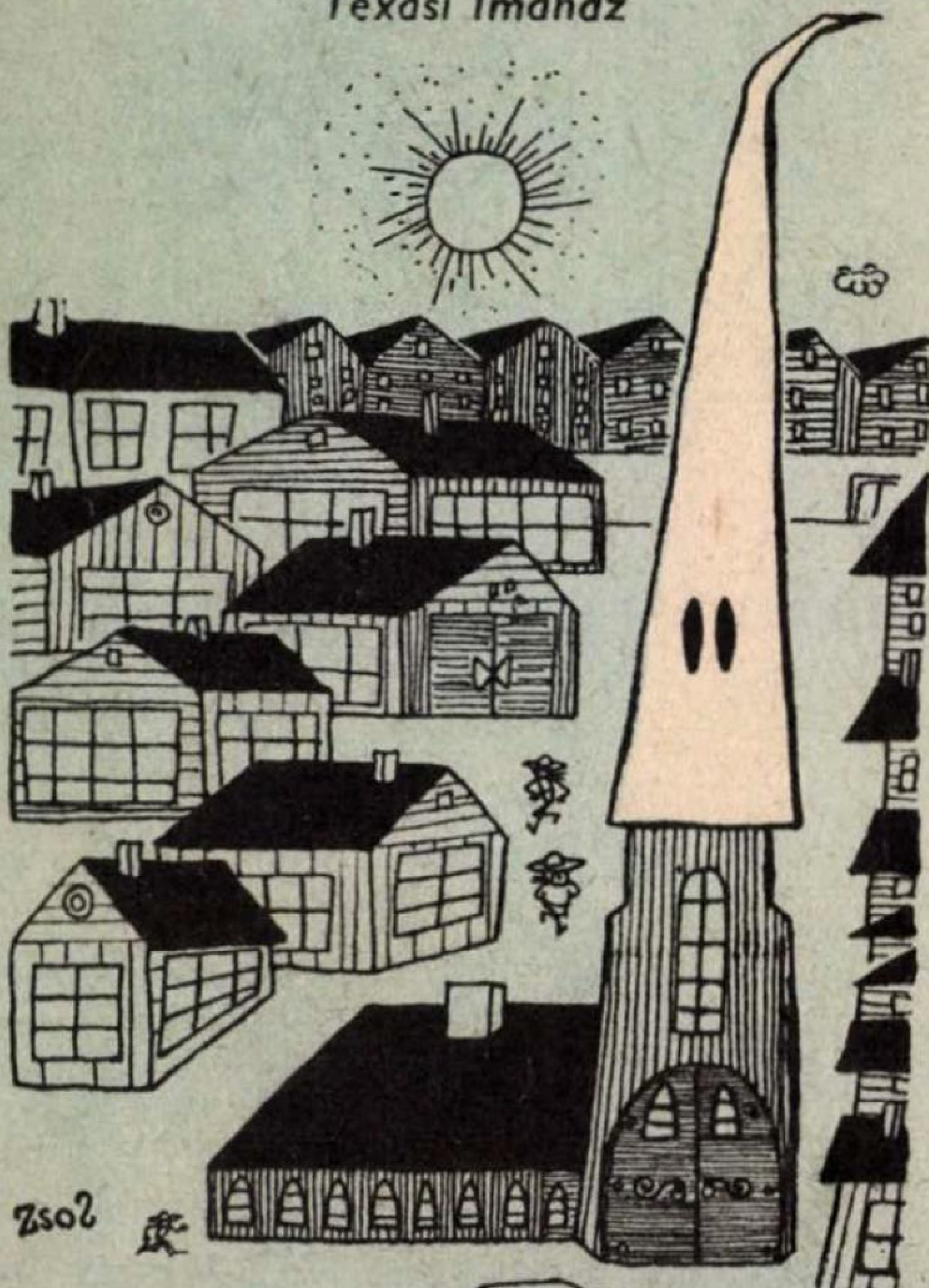

A főnök titkárnője

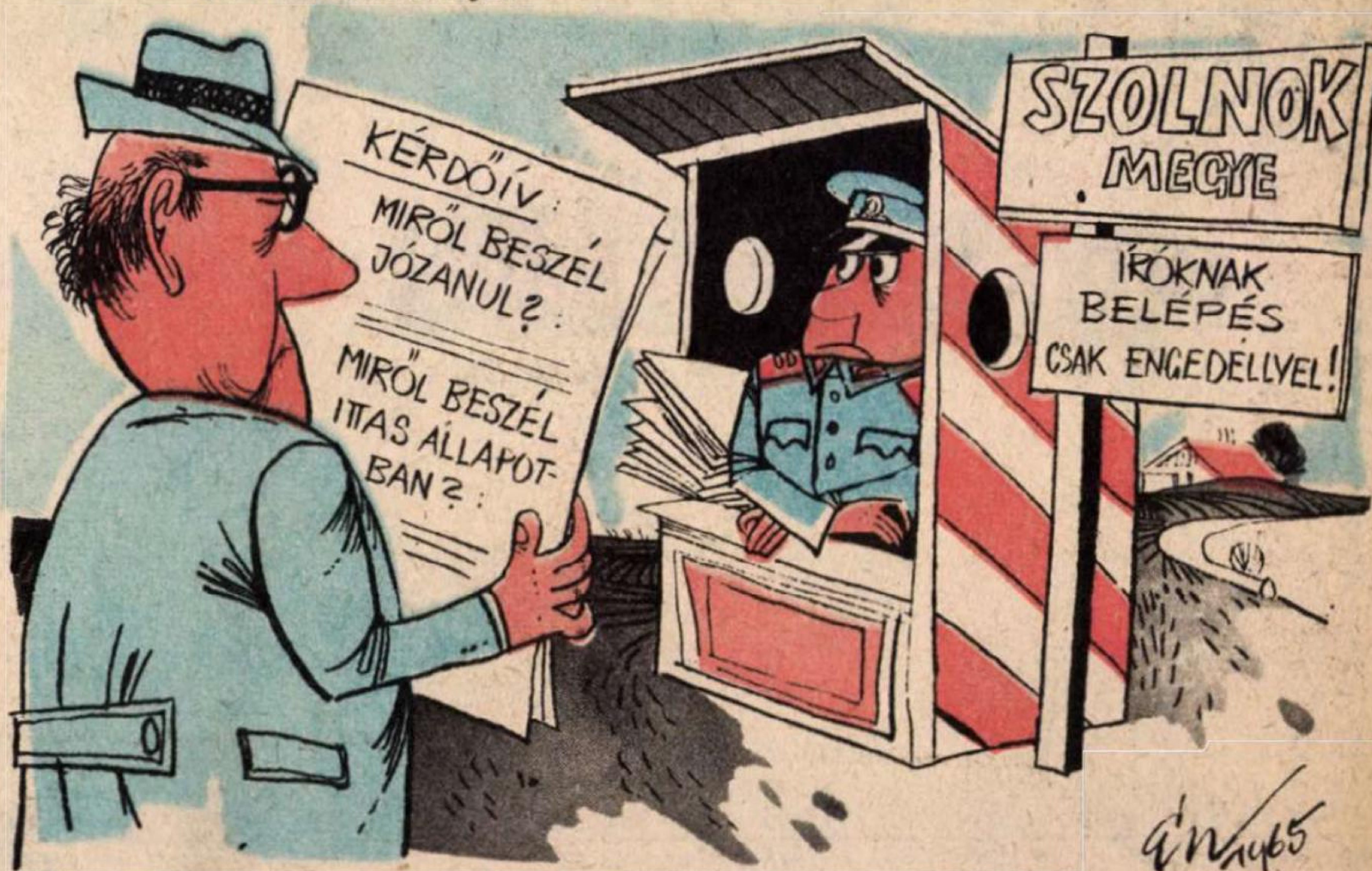
– Higgye el, nem tehetek semmit, én épp olyan egyszerű dolgozó vagyok, mint maga . . .

Texasi imaház

Elővigyázatossági intézkedések

Endrődi István rajza

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.7096 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504